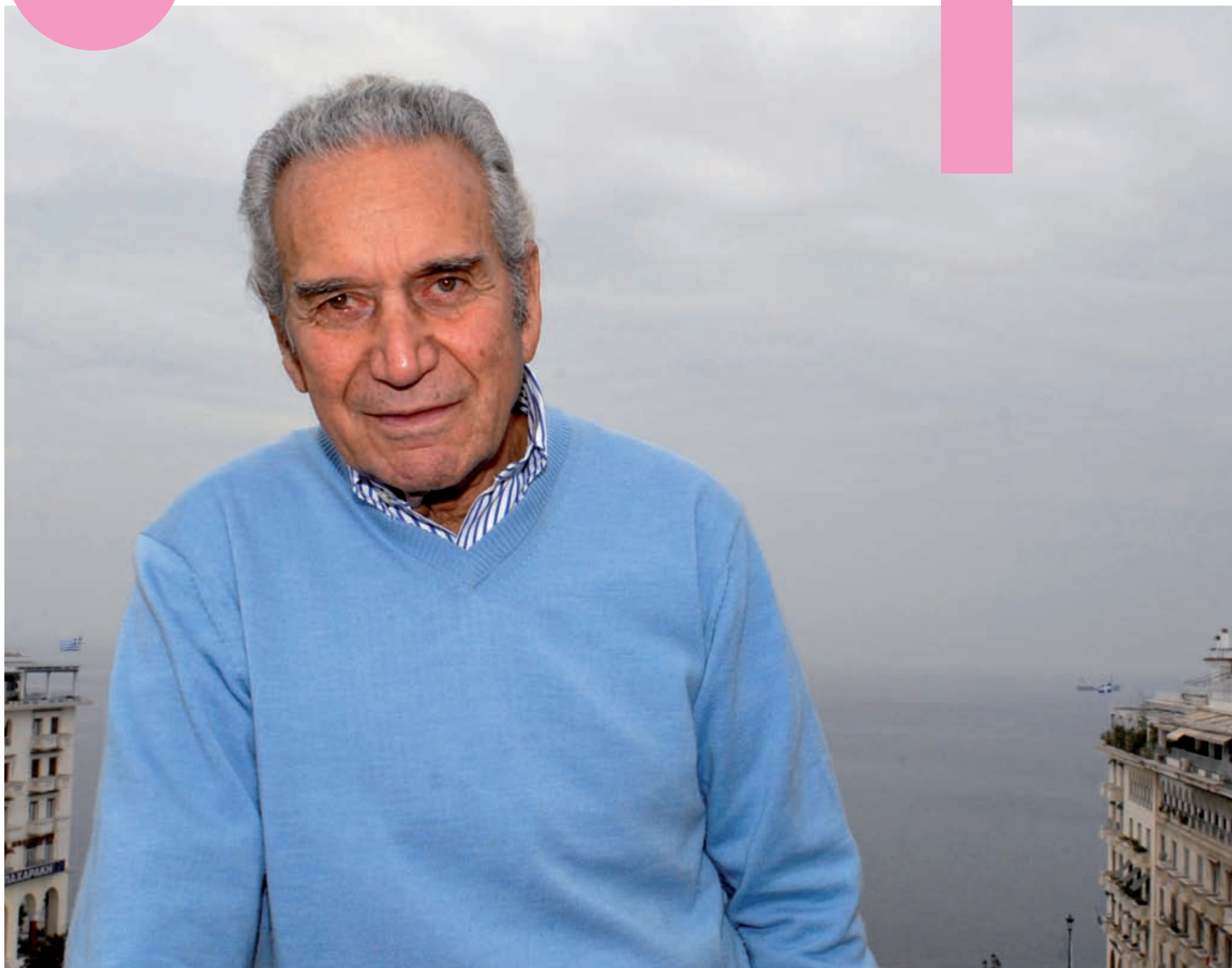

49ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΜΑΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ
ΕΝΑΣ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

Δευτέρα 17 Νοεμβρίου 2008
Αρ. φύλλου 227

Έκδοση του 49ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

ΠΡΩΤΟ 1 ΠΛΑΝΟ

Το Διαδίκτυο. Τώρα στο χέρι σου.

Απαθανάτισε. Blog. Vlog. Tag. Ενημέρωσε. Δημιούργησε.

Nokia N96. Δημιούργησε εσύ τα νέα μέσα από την παλάμη του χεριού σου. Απαθανάτισε μια στιγμή. Απαθανάτισε μια ιστορία. Στρέψε την προσοχή του κόσμου επάνω σου. Μαγνητοσκοπήσε ένα γεγονός και μοιράσου το άμεσα. Φόρτωσε τις ταινίες σου και γράψε στο blog σου.

Nokia N79. Μοιράσου τις περιπέτειές σου μέσα από την παλάμη του χεριού σου. Απαθανάτισε τις εμπειρίες σου με την 5 megapixel κάμερα και προσδιόρισε την τοποθεσία των φωτογραφιών σου με το ενσωματωμένο A-GPS και τους χάρτες Nokia.

NOKIA
Nseries

Nokia N85. Δημιούργησε ένα κόσμο διασκέδασης μέσα από την παλάμη του χεριού σου. Με τα πολυχρηστικά πλήκτρα πολυμέσων και την οθόνη 2.6" OLED – οι ταινίες, η μουσική, τα παιχνίδια και πολλά άλλα ακόμη είναι διαθέσιμα με το άγγιγμα ενός πλήκτρου.

© Nokia 2008.

Nokia Nseries. Επισκεφθείτε nseries.com/madebyhand

ALPHA COPY

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ
Φραγκούδη 5
176 71 Καλλιθέα
Αθήνα
Τηλ. 210 920 3700
Fax 210 920 3799

NCS ΑΘΗΝΑΣ
Λεωφ. Βασιλαγμένης 187
& Αρτίης
166 74 Γλυφάδα, Αθήνα
Τηλ. 210 891 8700
Fax 210 891 8899

NCS ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
Λεωφ. Τεσσοργιάς
Σχαλός 54
570 01 Πύλαια, Θεσ/νίκη
Τηλ. 2310 486 190/192
Fax 2310 486 199

NCS ΠΑΤΡΑΣ
Αγ. Ανδρέα 122
262 21
Πάτρας
Τηλ. 2610 222 415
Fax 2610 242 740

NCS ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
Εθνικής
Αντιστάσεως 125
713 05 Ηράκλειο, Κρήτη
Τηλ. 2810 344 298
Fax 2810 346 195

NCS ΛΕΥΚΟΣΙΑΣ
Μαργήλ Καραολή 5
13 11 Λευκωσία
T. θ. 257 01 Κύπρος
Τηλ. +357 2267 1211
Fax +357 2267 1436

NCS ΣΚΟΠΙΩΝ
60, Ivo Ribar Lola Str.
1000 Skopje
FYR.O.Macedonija
Tel. +389 23 298 877-8
Fax +389 23 298 879

NCS ΣΟΦΙΑΣ
Business Park Sofia, Region:
Mladost 4, Building 5, Entrance
B, Floor 6, 1766 Sofia, Bulgaria
Tel. +359 2 9742850
Fax +359 2 9742860

NCS ΒΕΛΓΙΓΡΑΔΙΟΥ
20, Rajiceva Str.
11000 Belgrade, Serbia
Tel. +381 11 3035 777
Fax +381 11 3036 050
Careline +381 11 035 333

NCS ΤΙΡΑΝΩΝ
Europe Trade Center
Bulevardi Bajram Curri
Tirana, Albania
Tel. +355 4 251 991
Fax +355 4 251 991

www.alphacopy.gr

www.nokia.gr

www.alphacopy-nokia-eshop.gr

e-mail: nokia-info@alphacopy.gr

Nokia Careline: 801 11 66542

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

του Γρηγόρη Μαυρομάτη

Το απόγευμα του Σαββάτου είναι ο ιδανικός χρόνος για τον Θεσσαλονικιό, αλλά και για τον επισκέπτη αυτής της πόλης, για να περπατήσει στην αγορά, να πει καφέ και να γευματίσει με παρέες. Τέτοιες παρέες, αλλά στη νιοστή, συνάντησα στο καφέ του πρώτου ορόφου της Αποθήκης Γ' όπου γέμισαν ασφυκτικά τα τραπέζια.

Δεν έπεφτε καρφίτσα μέχρι νωρίς το βραδάκι και για να βρεις να καθίσεις έπρεπε να περιμένεις όρθιος πάνω από ένα τέταρτο! Αλλά αυτή η ορθοστασία είναι όμορφη... Παράλληλα, συναντάς ανθρώπους που έχεις να δεις καιρό. Ανθρώπους που σας ενώνει ο ιστορικός θεσμός του Φεστιβάλ. Στη μεγάλη σκάλα, λοιπόν, συνάντησα κι εγώ έναν φίλο που έπαθε «σοκ» διαβάζοντας το προηγούμενο φύλλο, στο οποίο εξυμνούσα τη δωρεάν σύνδεση internet και μου 'πε "θα φέρω κι εγώ το δικό μου laptop".

Παρακολούθησα την τιμητική εκδήλωση για τους αδερφούς Dardenne, για την οποία ενδιαφέρθηκε πλήθος κόσμος. Μεταξύ άλλων, στην κατάμεστη αίθουσα μπόρεσα να διακρίνω τους κυρίους Σιούφα, Τζίμα, Βενιζέλο, Καλαφάτη στην πρώτη σειρά της πλατείας και Τσίπρα στην πρώτη σειρά του πρώτου εξώστου.

Την τιμητική εκδήλωση για το έργο των αδερφών Dardenne έκανε ακόμη πιο λαμπερή η παρουσία της αγέρωχης Ζωζώς Σαπουντζάκη, η οποία είχε πολλά χρόνια να έρθει στο Φεστιβάλ. Φετος, όμως, εκμεταλλεύτηκε το γεγονός της παραμονής της στην ιδιαίτερη πατρίδα της, τη Θεσσαλονίκη, («Δατρεύω τη Θεσσαλονίκη» μου είπε με πάθος) τις ημέρες του Φεστιβάλ για να δει τις ταινίες του. «Εκπληκτική παρόλο που ήταν σκληρή» ήταν το σχόλιό της για την ταινία της τελετής έναρξης. Πριν ξεκινήσει η προβολή *Η σιωπή της Λόρνα*, την οποία, σημειωτέον, έμεινε να παρακολουθήσει, χαμογελούσε στα φλας των φωτογράφων που την πολιορκούσαν και μου

εκμυστηρεύτηκε ότι το πρωί έκανε shopping, γυρίζοντας στο σπίτι όπου φιλοξενείται με αμέτρητες γούνες από γνωστό κατάστημα της πόλης!

Η τελετή τελείωσε, ο κόσμος πηγαίνονταν (σαββατόβραδο γαρ) και πιο αργά η κυρία Μουζάκη με τους κ.κ. Δραβίλλα, Χωραφά και Dardenne δειπνήσαν στο .ES σε μία υπέροχη ατμόσφαιρα που κράτησε μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

Δεν θέλω να ξεχάσω να σημειώσω το ζεστό καλοσώρισμα που επιφύλαξε το κοινό στις δύο μεταμεσονύχτιες προβολές των *Άσε το κακό να μπει* του Tomas Alfredson και *Τρομακτικά Ευτυχημένοι* του Henrik Ruben Genz. Το Q&A της πρώτης ξεκίνησε γύρω στις 02.00 με την αίθουσα John Cassavetes γεμάτη κόσμο, που παρέμεινε στις θέσεις του μέχρι αργά. Στο τέλος, ο σκηνοθέτης της, με τα τέλεια κοκκάλινα γυαλιά, κατενθουσιασμένος ζήτησε από το κοινό να τον φωτογραφίσει με τα χέρια στην ανάταση! Το θέαμα ήταν τόσο γιορτινά φεστιβαλικό!

Όσο για το Q&A της ιρακινής ταινίας *Τόσο Απλά*, ο σκηνοθέτης της, Reza Mir Karimi, δήλωσε ότι ήταν το μεγαλύτερης διάρκειας που έκανε τα τελευταία δεκατρία χρόνια. Αυτό, άλλωστε είναι το Φεστιβάλ! Οπτική επικοινωνία με το έργο των δημιουργών αλλά και ευκαιρία διά ζώσης επικοινωνίας με τους ίδιους τους δημιουργούς.

Και το πρωί της Κυριακής ξημέρωσε. Η τρίτη μέρα του Φεστιβάλ με βρίσκει από νωρίς στις επάλξεις. Στη διαδρομή μου από την Τοιμισκή συνάντησα τους διανομείς του Πρώτου Πλάνου που ικανοποιούσαν τη "δίψα" του κόσμου για φεστιβαλική ενημέρωση, μοιράζοντάς το αρειμανίως.

Έφτασα στο λιμάνι πιο νωρίς σήμερα κι ευτυχώς βρήκα τραπέζι και μάλιστα κοντά σε πρίζα! Την ίδια ώρα που εγώ

έγραφα, πίνοντας τον πρώτο καφέ της ημέρας, το Ολύμπιον γέμιζε από σινεφίλ "μπόμπιρες" για την παιδική προβολή του Φεστιβάλ *Ο εύθυμος Μπάρι και οι ντισκοσκώληκες*.

Στις 13.00, η κριτική επιτροπή του Φετινού Φεστιβάλ έδωσε συνέντευξη τύπου. Την τελευταία ερώτηση έθεσε η Κολομβιανή δημοσιογράφος, ανταποκρίτρια ξένου τύπου και πρόσφατη κάτοικος Θεσσαλονίκης Angela Maria Atbelaez στην καλλιτεχνική διευθύντρια του Φεστιβάλ. Την ρώτησε πώς νιώθει για την οργάνωση ενός τόσο σημαντικού γεγονότος μέσω μιας περιόδου παγκόσμιας οικονομικής κρίσης. Και αυτή, μεταξύ άλλων, απάντησε ότι «και με το φετινό Φεστιβάλ θέλουμε να κάνουμε τον κόσμο μας καλύτερο»!

Εκείνη περίπου την ώρα εθεάθη και ο Κωνσταντίνος Γιάνναρης να γευματίζει με παρέα στο Ζύθο, στα Λαδάδικα.

Μεσημέρι επισκέφτηκε τη Ροτόντα και η Σάντρα Κορλεόνι. Εκεί βρισκόταν ήδη ο Λυκ Νταρντέν με τον οποίο συναντήθηκαν στην είσοδο. Και αφού χαιρετήθηκαν θερμά, η κ. Κορλεόνι μπήκε στη Ροτόντα, στάθηκε στο κέντρο του μνημείου και δοκίμασε τις φωνητικές της ικανότητες, τεστάροντας υποθέτω την πανθομολογούμενη τέλεια ακουστική του χώρου.

Αργά το βράδυ της Κυριακής, λίγο πριν πάμε για τύπωμα, είδα στο Entry Fish τέσσερις λαμπερές φιλοξενούμενες του Φεστιβάλ να δειπνούν παρέα με τον Χάρη Ζαμπαρλούκο. Εκεί έμαθα ότι ο επίτιμος προσκεκλημένος του Φεστιβάλ είναι χορτοφάγος! Πιο Green Festival δεν γίνεται!

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΟΥ 49ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Εκδότρια ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΥΖΑΚΗ
Διευθύντρια ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΟΥΛΑΣ
Αρχισυντάκτρια ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

Συντάκτες Αλεξάνδρα Αθανασιάδου, Δήμητρα Βοζίκη,
Νίκη Κεφαλά, Γκέθυ Μαδεμλή, Γρηγόρης Μαυρομάτης,
Βαρβάρα Μπασδέκη, Βαγγέλης Ρητάς, Γιάννης Παλαβός,
Στάθης Πάλλης, Κύα Τζήμου.

Ξενογλωσσό κείμενο ΑΛΕΞΙΑ ΑΜΒΡΑΖΗ
Φωτογραφίες MOTIONTEAM, ΕΦΗ ΤΣΑΚΡΑΚΛΙΔΟΥ
Σχεδιασμός ΓΡΑΜΜΗ / Οπτική Επικοινωνία
Εκτύπωση ΦΙΛΙΠΠΟΣ / Εκδοτική Βορείου Ελλάδος
Επικοινωνία protoplano@filmfestival.gr

ΜΑΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΕΝΑΣ ΤΑΞΙΔΙΩΤΗΣ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ

Με άξονα την αγάπη του για την Ελλάδα αλλά και την πεποίθηση της παγκοσμιοποίησης της τέχνης του κινηματογράφου, το έργο του Μάνου Ζαχαρία –τόσο ως σκηνοθέτη όσο και ως θεσμικού παράγοντα του πολιτισμού στη χώρα– σφράγισε τη νεότερη ιστορία του ελληνικού κινηματογράφου. Το φετινό Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης τιμά τον σπουδαίο αυτό κινηματογραφιστή, παρουσιάζοντας για πρώτη φορά μία πλήρη ρετροσπεκτίβα στο έργο του. Ένα μοναδικό αφιέρωμα που δίνει τη δυνατότητα στο κοινό να προσεγγίσει, εκ νέου, την ιστορία της νεότερης Ελλάδας μέσα από την ματιά ενός Έλληνα πολιτικού πρόσφυγα, ενός πολίτη του κόσμου.

Ο Μάνος Ζαχαρίας σπούδασε χημεία στην Αθήνα, με σκοπό να συνεχίσει την οικογενειακή παράδοση στην οινολογία, ενώ παράλληλα παρακολούθησε μαθήματα θεάτρου στη σχολή Ρώτα-Σαραντίδη. Συμμετείχε στο φοιτητικό Κίνημα της Εθνικής Αντίστασης, ενώ στα Δεκεμβριανά υπήρξε επικεφαλής του φοιτητικού λόχου «Δόρδος Βύρων». Το 1945, κέρδισε την υποτροφία Μερλιέ και βρέθηκε στη Γαλλία για να σπουδάσει θέατρο. Καθότι όμως ήταν αποφασισμένος να ασχοληθεί με τον κινηματογράφο, γράφτηκε στην IDHEC (Institut

des Hautes Etudes Cinématographiques) και παράλληλα παρακολούθησε μαθήματα Ιστορίας της Τέχνης στη Σορβόνη.

Η ολοκλήρωση των σπουδών του συμπίπτει με το ξέσπασμα του Εμφυλίου στην Ελλάδα, γεγονός που τον οδηγεί να επιστρέψει στην πατρίδα. Σε σύντομο χρονικό διάστημα, οργανώνει μαζί με τους Γιώργο Σεβαστίκογλου και Απόστολο Μουσουρή το κινηματογραφικό συνεργείο του Δημοκρατικού Στρατού. Με την άτακτη αποχώρησή τους όμως από τα βουνά του Γράμμου, το κινηματογραφικό υλικό χάνεται, για να βρεθεί αρκετά χρόνια αργότερα τμήμα του, από τον Ροβήρο Μανθούλη στη συλλογή κάποιου ιδιώτη στο Παρίσι. Την περίοδο 1945-1949, εκτός από τα «Επίκαιρα» ο Μάνος Ζαχαρίας μαζί με τον Γιώργο Σεβαστίκογλου γυρίζουν την ταινία με τίτλο *Η αλήθεια για τα παιδιά της Ελλάδας*. Επρόκειτο για μία ταινία βαθιά πολιτική, που υπογράμμιζε τον κοινωνικό προβληματισμό του δημιουργού της σχετικά με την προπαγάνδα για το λεγόμενο «παιδομάζωμα».

Τον Οκτώβριο του 1949, βρίσκεται στην Τασκένδη ως πολιτικός πρόσφυγας, όπου και σπουδάζει στο Κρατικό Ινστιτούτο Θεάτρου. Καθώς όμως το όνειρό του παραμένει ο κινηματογράφος, λαμβάνει μέρος σε έναν πανσοβιετικό διαγωνισμό για σπουδές

κινηματογράφου, στον οποίο και διακρίνεται ως ο μοναδικός μη σοβιετικός πολίτης. Έτσι, καταλήγει στη Μόσχα και τη «Μέκκα» του σοβιετικού σινεμά, τη Μοσφίλμ. Εκεί, θα μαθητεύσει δίπλα σε ορισμένους από τους κορυφαίους της κλασικής σοβιετικής κινηματογραφίας, όπως ο Μιχαήλ Ρομ, ο Αλεξάντερ Ντοβζένκο και ο Σεργκέι Γιουτκέβιτς. Μετά την ολοκλήρωση των σπουδών του, παραμένει στα στούντιο της Μοσφίλμ, όπου γυρίζει δέκα ταινίες, με πρώτη τη μικρού μήκους ανθρωποκεντρική ταινία του, *Πρωινό Δρομολόγιο* (1959) που βασίζεται στο διήγημα του Μενέλαου Λουντέμη. Στα χρόνια που θα ακολουθήσουν γυρίζει τις ταινίες *Οι σφουγγαράδες* (1960), *Νυχτερινός Επισκέπτης* (1962), *Τέλος και Αρχή* ή *Το σταυροδρόμι* (1963), *Είμαι φαντάρος, Μητέρα* (1966), Όλες περιστρέφονται γύρω από την αναδημιουργία της πατρίδας στη μεγάλη οθόνη, τη μνήμη, τη νοσταλγία, την αγωνία για τις ιστορικές εξελίξεις, ενώ παράλληλα καταγγέλλουν την ποδηγέτηση των ιδεών, την καταπίεση και την ανελευθερία. Το 1968 ο Μάνος Ζαχαρίας βασίζεται σε μια ιδέα του Γιώργου Σεβαστίκογλου και δημιουργεί την ταινία *Ένας από το Εκτελεστικό Απόσπασμα*, η οποία παρακολουθεί τα δραματικά ιστορικά γεγονότα που διαδραματίζονται στην Ελλάδα μετά το πραξικόπημα της Χούντας. Με ωριμότητα και ευφυή χρήση συμβολικών στοιχείων, αφηγείται την ιστορία ενός φαντάρου που αρνείται να μετάσχει σε ένα εκτελεστικό απόσπασμα. Το 1970 σκηνοθετεί τα πέντε από τα επτά επεισόδια της σπονδυλωτής ταινίας *Η Πόλη της Πρώτης Αγάπης*, ενώ δυο χρόνια αργότερα, μεσοσύσης της δικτατορίας στην Ελλά-

δα, ο Μάνος Ζαχαρίας γυρίζει την ταινία *Γωνία Αρμπάτ και Μπουμπουλίνας* (1972). Η κινηματογραφική πορεία του συνεχίζεται το 1974 με την μικρού μήκους ταινία *Ποιος φταίει;* και ολοκληρώνεται το 1977 με τη μεγάλου μήκους *Ψευδώνυμο Λούκατς*. Παράλληλα με την πορεία του στα κινηματογραφικά πλατό, ξεχωρίζει και για τις διοικητικές του ικανότητες, καθώς από το 1971 έως το 1979 αναλαμβάνει την καλλιτεχνική διεύθυνση του Τρίτου Στούντιο της Μοσφίλμ.

Το 1979, επιστρέφει στην Ελλάδα και το 1982, ύστερα από πρόταση της Μελίνας Μερκούρη, αναλαμβάνει να αναμορφώσει το πλαίσιο λειτουργίας του ελληνικού κινηματογράφου. Συμβουλευεί, νομοθετεί, αλλάζει το κινηματογραφικό τοπίο, γίνεται ο πατέρας του Νέου Ελληνικού Κινηματογράφου. Από το 1982 και για τα επόμενα επτά χρόνια διατελεί Σύμβουλος Κινηματογραφίας του υπουργείου Πολιτισμού και από το 1987, Πρόεδρος του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου. Το 1994 ανέλαβε επικεφαλής του γραφείου παρακολούθησης Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων της ΕΡΤ Α.Ε., ενώ τα τελευταία χρόνια είναι σύμβουλος του Προέδρου της ΕΡΤ σε θέματα κινηματογραφίας.

ΜΑΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΙΝΕΜΑ ΠΑΣΧΕΙ ΑΠΟ ΕΛΛΕΙΨΗ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Με ένα γλυκό και αφοπλιστικό χαμόγελο, ο Μάνος Ζαχαρίας μιλάει για το πλήρες αφιέρωμα που πραγματοποιεί το 49ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης στο έργο του, την πολύχρονη διαμονή του στη Ρωσία αλλά και για τη σημερινή κατάσταση του ελληνικού κινηματογράφου.

Πως νιώθετε που πραγματοποιείται για πρώτη φορά πλήρες αφιέρωμα και φωτογραφική έκθεση στο έργο σας;

Είναι πολύ ευχάριστο, ασφαλώς. Απλώς όταν αυτό συμβαίνει μετά από τόσα χρόνια που έχω επιστρέψει στην Ελλάδα, γεννιέται κάπου το ερώτημα «γιατί μετά από 30 χρόνια;» Βέβαια, είναι πάντα τόσο όμορφο να δείχνεις το έργο σου. Είμαι πολύ χαρούμενος και για την φωτογραφική έκθεση στο Γαλλικό Ινστιτούτο, καθώς αναδεικνύει την εικαστική αντίληψη των ταινιών μου. Θα μπορούσα να πω ότι είναι μία έκθεση που διαμορφώνει μία αντίληψη για το πως δούλευα στον κινηματογράφο.

Τι κρατάτε και τι όχι από την πολύχρονη διαμονή σας στη Ρωσία;

Πρώτα από όλα τη δουλειά μου, δηλαδή τις δυνατότητες που είχα στη Μοσφίλμ. Τις καταπληκτικές γνωριμίες που είχα με δασκάλους παγκόσμιας φήμης όπως ο Αλεξάντερ Ντοβζένκο και ο Σεργκέι Γιουτκέβιτς και με πολλούς άλλους. Επίσης, κρατάω ότι εκεί παντρεύτηκα και έζησα με την οικογένειά μου. Αυτό που δεν κρατάω είναι η νοσταλγία που είχα για την πατρίδα. Καλύτερα να μη τη νιώσει ποτέ κανείς. Φανταστείτε ότι, κατά τη διάρκεια της παραμονής μου στη Ρωσία, επέστρεψα μόνο τρεις φορές στην Ελλάδα.

Το υλικό που κινηματογραφήσατε μαζί με τον Γιώργο Σεβαστίκογλου και τον Απόστολο Μουσούρη κατά τη διάρκεια του Εμφυλίου, που βρίσκεται;

Όταν ήμασταν στο βουνό, γυρίζαμε διάφορα. Προσπαθούσαμε να κινηματογραφήσουμε τι συνέβαινε στον Εμφύλιο, στις μάχες, στα μετόπισθεν, στους αγρότες. Το υλικό το στέλναμε στην Πράγα για εμφάνιση και δυστυχώς δεν το ξαναείδαμε ποτέ. Δεν ξέρουμε που βρίσκεται.

Στο βουνό όμως, κάναμε και μία ταινία, το *Αλήθεια για τα παιδιά της Ελλάδος*, την οποία μοντάραμε στην Τσεχοσλοβακία, το 1949, κάνοντας μία και μοναδική προβολή της στην Ελλάδα. Μετά από την προβολή, η ταινία χάθηκε. Την αναζητήσαμε πολλές φορές αλλά δεν καταφέραμε να τη βρούμε. Όταν ο Ροβήρος Μανθούλης γύρισε μια ταινία για τον Εμφύλιο, μου τηλεφώνησε από το Παρίσι και μου είπε ότι βρήκε την ταινία

«Για να δημιουργήσεις μία παράδοση κινηματογραφική, έναν κορμό κινηματογραφικό, απαραίτητη προϋπόθεση είναι η παιδεία. Ασφαλώς και πρόκειται για μία πολύχρονη διαδικασία που θα αποφέρει καρπούς αργότερα, αλλά χωρίς αυτή, δεν γίνεται τίποτα».

στη συλλογή ενός Γάλλου ιδιώτη, ο οποίος την είχε αγοράσει στην Τσεχοσλοβακία, όταν κατέρρευσε το καθεστώς. Μάλιστα, επρόκειτο για το πρωτότυπο της ταινίας, το οποίο βρίσκεται τώρα σε μία γαλλική ταινιοθήκη. Εμείς, έχουμε ένα αντίγραφο ψηφιακό και είναι αυτό που κυκλοφορεί στην Ελλάδα.

Τα «Επίκαιρα» δηλαδή χάθηκαν για πάντα;

Τίποτα δεν χάνεται για πάντα. Είμαι σίγουρος ότι κάπου, κάποτε θα βρεθούν. Πρέπει οπωσδήποτε ένα μέρος τους να βρίσκεται στον Περισσό, στα κομματικά αρχεία, ένα άλλο τμήμα τους στη Ρωσία, και κάποια στην Πράγα. Πρέπει όλα αυτά, κάποια στιγμή να μαζευτούν. Είναι η ιστορία του τόπου.

Τι σας λείπει από την διαδικασία κινηματογράφησης;

Τα γυρίσματα. Είναι βέβαια το πιο κουραστικό κομμάτι της δημιουργίας μιας ταινίας, αλλά και το πιο ενδιαφέρον. Είναι εκείνο το στάδιο που πραγματώνεται η

ταινία. Εκεί γίνονται οι προσαρμογές του σεναρίου, εκεί γίνεται η διαμόρφωση των χαρακτήρων βάσει των προσωπικοτήτων των ηθοποιών. Βέβαια και το μοντάζ είναι ένα πολύ ενδιαφέρον στάδιο, αλλά τότε πλέον το υλικό σου είναι δεδομένο. Κόβεις, ράβεις, αλλά αυτό είναι το υλικό σου.

Πως κρίνετε τον ελληνικό κινηματογράφο σήμερα;

Κοιτάξτε, ο ελληνικός κινηματογράφος πάσχει από ένα βασικό ελάττωμα: έλλειψη παιδείας. Υπάρχουν πολλά ταλαντούχα παιδιά, που δεν έχουν όμως την κατάλληλη παιδεία. Άλλωστε και οι περισσότεροι παλιοί σκηνοθέτες όπως ο Μιχάλης Κακογιάννης, ο Θόδωρος Αγγελόπουλος, ο Νίκος Κούνδουρος, ο Παντελής Βούλγαρης, ο Νίκος Παναγιωτόπουλος, είχαν παιδεία από το εξωτερικό. Για να δημιουργήσεις μία παράδοση κινηματογραφική, έναν κορμό κινηματογραφικό, απαραίτητη προϋπόθεση είναι η παιδεία. Ασφαλώς και πρόκειται για μία πολύχρονη διαδικασία που θα αποφέρει καρπούς αργότερα, αλλά χωρίς αυτή, δεν γίνεται τίποτα.

Πάνω από την Ευρώπη με νέα Airbus.

20 καθημερινές πτήσεις
προς Λονδίνο, Παρίσι*, Ρώμη, Μιλάνο, Μόναχο,
Φρανκφούρτη, Ντίσελντορφ, Στουτγάρδη, Λάρνακα.

*Έναρξη πτήσεων 12 Νοεμβρίου

Το κοινό μας ταξίδι συνεχίζεται σε νέους προορισμούς... Η επένδυσή μας με 27 ολοκαίνουρια Airbus A320 & A321 συνεχίζεται, παράλληλα με την επέκταση του δικτύου μας στο εξωτερικό. Ταξιδέψτε τώρα μαζί μας σε όλη την Ευρώπη, ζήστε τη μοναδική αίσθηση των νέων μας αεροσκαφών και απολαύστε τη φροντίδα του προσωπικού μας.

801 11 20000, 210 62 61 000
ή στα ταξιδιωτικά γραφεία
www.aegeanair.com

AEGEAN

ΜΟΣΧΟΦΙΛΕΡΟ ΜΠΟΥΤΑΡΗ

GIFFOW

Τελειότητα: όταν η αρμονία συναντά την ισορροπία.

Μοσχοφιλερο Μπουτάρη. Αρμονία στο άρωμα, ισορροπία στη γεύση.
Η τελειότητα μπορεί να είναι κρυμμένη ακόμη και σε ένα ποτήρι κρασί.

BOUTARI
ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΝΕ

www.boutari.gr

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

Ο ΤΡΟΦΙΜΟΣ / SELDA

Με σπουδές στην αρχιτεκτονική και τα animation graphics, η Έλεν Ράμος συν-σκηνοθετεί για δεύτερη φορά με τον Πάολο Βιλαλόβα (που ξεκίνησε από το θέατρο ως ηθοποιός και σκηνοθέτης). Βραβευμένοι και οι δυο για ταινίες μικρού μήκους και ντοκιμαντέρ, έφεραν τις Φιλιππίνες για πρώτη φορά στο επίσημο διαγωνιστικό πρόγραμμα του Φεστιβάλ του Μοντρεάλ.

Πολλοί θεατές ίσως δουν την ταινία σας ως μια σπουδή πάνω στη σεξουαλικότητα και την ομοφυλοφιλία. Ποιες ήταν οι δικές σας προθέσεις;

Π.Βιλαλόβα: Τα σενάρια μας τείνουν να εστιάζουν σε προσωπικές καταστάσεις: πώς ένας άνθρωπος αλληλεπιδρά με τους γύρω του. Το *Selda* είναι μια ταινία για τον εγκλεισμό, τόσο με την πραγματική όσο και με τη μεταφορική έννοια (ο πρωτότυπος τίτλος της ταινίας είναι μια μεταφορική λέξη για την «ντουλάπα»). Η ομοφυλοφιλία ήταν άλλη μια μεταφορά. Είναι απλώς μια τραγική ιστορία αγάπης, άσχετα με τις σεξουαλικές προτιμήσεις ή το φύλο. Η τραγωδία δεν έγκειται στην ερωτική ιστορία των ηρώων αλλά στην ανικανότητα του πρωταγωνιστή να κάνει την προσωπική επιλογή του, πέρα από τις κοινωνικές επιταγές. Και προς θεού, δεν ασκεί καμιά κριτική στη σεξουαλικότητα, ομοφυλοφιλική ή ετεροφυλοφιλική.

Ε.Ράμος: Φαίνεται ότι μας έλκουν οι σκοτεινές ιστορίες, οι μελαγχολικές ρομαντικές τραγωδίες, η ασάφεια και η πολυπλοκότητα των ανθρωπίνων σχέσεων. Δεν ήταν η πρόθεσή μας να διεισδύσουμε στην ομοφυλοφιλία, απλώς πρόκειται για ένα συναισθηματικό υπόβαθρο που καμουφλάρει ένα πιο βαθύ αίσθημα μοναξιάς και αυτοεγκλεισμού. Θέλουμε το κοινό να ενοχληθεί όχι από το θέμα της ομοφυλοφιλίας αλλά από τη σκληρότητα και τη βία των καταστάσεων, να αισθανθεί την απελπισία και την απομόνωση του ατόμου.

PAOLO VILLALBA & ELLEN RAMOS

Η ταινία απαγορεύτηκε στις Φιλιππίνες αφού χαρακτηρίστηκε αυστηρώς ακατάλληλη. Πώς δεχτήκατε την απόφαση των παραγωγών να κόψουν τις επίμαχες σκηνές;

Π.Β.: Ο χαρακτηρισμός ήταν αστείος. Δεν αφορούσε στις σκηνές σεξ. Θεώρησαν απλώς ότι η σκηνή του βιασμού του ήρωα ήταν πολύ ρεαλιστική. Είναι για να γελάς... στις περισσότερες περιπτώσεις ο ρεαλισμός είναι μια θετική κριτική για μια ταινία. Η αλήθεια είναι ότι τελικά κόψαμε ό,τι θέλαμε εμείς.

Ε.Ρ.: Ήταν δύσκολο να δεχτούμε το χαρακτηρισμό. Δυστυχώς, η πρώτη επιτροπή που είδε την ταινία ήταν κάθε άλλο παρά φιλελεύθερη όπως ελπίζαμε. Έχουν δυο μέτρα και δυο σταθμά για τις ξένες ταινίες και τις εγχώριες. Εμείς νιώθουμε ότι υπάρχει πολύ λιγότερη βία στη δικιά μας ταινία από πολλές άλλες χολιγουντιανές.

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΟ ΨΑΡΕΜΑ / PESCUIT SPORTIV

Με σπουδές στην Πληροφορική και τη σκηνοθεσία και μετά από 10 ταινίες μικρού μήκους, ο 37χρονος Ρουμάνος σκηνοθέτης Αντριάν Σιτάρου σκηνοθετεί την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία - σχόλιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά και ηθική, όπως αυτή διαμορφώνεται στο εσωτερικό των σχέσεων.

Τι σας τράβηξε στη σκηνοθεσία και ποιες ήταν οι δημιουργικές σας επιρροές;

Καταρχάς, παρότι οι σπουδές μου αφορούσαν στην Πληροφορική, ενδιαφέρθηκα για τη μουσική από την ηλικία των 20 ετών και πίστευα πως εκεί βρισκόταν το μέλλον. Οι πρώτες ταινίες που είδα ήταν του Ταρκόφσκι και αμέσως κατάλαβα ότι το σινεμά ήταν μια μίξη όλων των άλλων τεχνών. Ήξερα πως αυτό ήταν που ήθελα πια να κάνω. Ως σκηνοθέτης δεν μπορείς ποτέ να βαρεθείς. Μετά ανακάλυψα τον Φελίνι και τον Μπέργκμαν και αργότερα τον Λαρς Φον Τρίερ, που μου έμαθε πόσο απλά και φτηνά μπορείς να κάνεις μια ταινία.

Ποιο είναι, κατά τη γνώμη σας, το μέλλον του εθνικού σας κινηματογράφου;

Στα πρόσφατα χρόνια το σύστημα γινόταν όλο και λιγότερο διεφθαρμένο, η οικονομία πιο εύρωστη και οι όροι του Ρουμανικού Κέντρου Κινηματογράφου πιο υγιείς. Μη φανταστείτε όμως ότι είναι και ο παράδεισος, μόνο 8 περίπου ταινίες το χρόνο γυρίζονται εδώ. Όντως υπήρξε μια διεθνής αναγνώριση για το ρουμανικό σινεμά αλλά, αν κοιτάξετε καλύτερα, θα δείτε ότι οι ταινίες που συνέβαλαν σ' αυτήν είναι 6-7. Πράγμα που σημαίνει ότι μπορεί να έχουμε μεγάλη φήμη αλλά διαθέτουμε μικρό σινεμά και πρέπει οπωσδήποτε να συνεχίσουμε να κάνουμε καλές ταινίες αν δε θέλουμε αυτή η φήμη να σβήσει σαν εφήμερη λάμψη.

ADRIAN SITARU

Ποια πιστεύετε ότι είναι τα κύρια στοιχεία που συνθέτουν μια καλή, και ελκυστική στο πλατύ κοινό, ταινία;

Μια καλή ταινία πρέπει να διαθέτει σε κάθε της στιγμή τουλάχιστον ένα από τα παρακάτω: χιούμορ, ένταση, ποίηση στην εικόνα. Αν δεν υπάρχει κανένα από τα παραπάνω, αυτά τα φιλικά λεπτά είναι χάσιμο χρόνου, όσον αφορά το κοινό. Απ' την άλλη μεριά, δεν ξέρω καμιά καλή ταινία που να μην έχει μια καλή ιστορία να πει και επίσης μια φιλοσοφία. Προσωπικά, πάντα ενδιαφερόμουν για την ανθρώπινη συμπεριφορά και τις σχέσεις. Για μένα, το ανθρώπινο είδος αναπτύσσει, όσο κανένα άλλο είδος, μια παράλογη και αυτοκαταστροφική συμπεριφορά. Προσπάθησα να εξηγήσω αυτήν τη συμπεριφορά στην ταινία μου.

Retrouvez le meilleur
du cinéma en français
sur TV5MONDE

Films, fictions, tous les soirs
à partir de 19h30

www.tv5.org

TV5MONDE
accessible sur:

TV5MONDE

Κάνουμε πράξη
το όραμα των δημιουργών

Το Υπουργείο Μακεδονίας – Θράκης
στηρίζει το 49ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ-ΘΡΑΚΗΣ

**ο καθημερινός σας
συνεργάτης**

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
5ο χλμ. Ε.Ο. Θεσ/νίκης-Αθηνών, Τ.Κ. 54628
ΤΗΛ. 2310 712600, FAX 2310 712620
e-mail: HUBSKG@taxydromiki.gr

ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Αγ. Δημητρίου 51, Τ.Κ. 546 32 ΤΗΛ. 2310-566321, FAX 2310-566323 e-mail: SDK@taxydromiki.gr	ΕΥΚΑΡΠΙΑ Πολυτεχνίου 59, Τ.Κ. 564 29 ΤΗΛ. 2310-688505, FAX 2310-688400 e-mail: SKE@taxydromiki.gr	ΘΕΡΜΗ Θ. Κολοκοτρώνη 14, Τ.Κ. 570 01 ΤΗΛ. 2310-466998, FAX 2310-466934 e-mail: SKU@taxydromiki.gr
Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗ Ι. Δραγούμη 17, Τ.Κ. 546 25 ΤΗΛ. 2310-519114, FAX 2310-502596 e-mail: SKI@taxydromiki.gr	ΚΑΛΟΧΩΡΙ 28ης Οκτωβρίου 84, Τ.Κ. 570 09 ΤΗΛ. 2310-789915, FAX 2310-789810 e-mail: SKZ@taxydromiki.gr	ΚΟΥΦΑΛΙΑ Εθν. Αντιστάσης 56, Τ.Κ. 571 00 ΤΗΛ. 23910-21300, FAX 23910-21301 e-mail: SKK@taxydromiki.gr
ΛΑΓΚΑΔΑΣ Σ. Τσακμάνη & Μακεδονίας 1, Τ.Κ. 572 00 ΤΗΛ. 23940-20864, FAX 23940-20378 e-mail: SKL@taxydromiki.gr	ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ Εθν. Αμύνης 32, Τ.Κ. 546 21 ΤΗΛ. 2310-254663, FAX 2310-254006 e-mail: SKF@taxydromiki.gr	ΜΑΡΤΙΟΥ Λ. Κ. Καραμανλή 154, Τ.Κ. 542 49 ΤΗΛ. 2310-312527, FAX 2310-317352 e-mail: SKY@taxydromiki.gr
ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ Γιαντιών 134, Τ.Κ. 546 27 ΤΗΛ. 2310-502790, FAX 2310-502613 e-mail: SKO@taxydromiki.gr	ΝΤΕΠΩ Γ. Παπανδρέου 51, Τ.Κ. 546 46 ΤΗΛ. 2310-403807, FAX 2310-413273 e-mail: SKN@taxydromiki.gr	ΠΕΡΑΙΑ Θεσσαλονίκης 56, Τ.Κ. 570 19 ΤΗΛ. 23920-20600, FAX 23920-22730 e-mail: SKP@taxydromiki.gr
ΣΙΝΔΟΣ Χρυσ. Σμύρνης 5, Τ.Κ. 574 00 ΤΗΛ. 2310-569380, FAX 2310-569626 e-mail: SKS@taxydromiki.gr	ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗ 28ης Οκτωβρίου 146, Τ.Κ. 564 30 ΤΗΛ. 2310-600230, FAX 2310-587514 e-mail: SKM@taxydromiki.gr	ΤΟΥΜΠΑ Παπάφη 95 & Υμηττού, Τ.Κ. 544 53 ΤΗΛ. 2310-914847, FAX 2310-953309 e-mail: SKT@taxydromiki.gr
ΑΥΘΗΜΕΡΟΝ Ισωνίδου 17, Τ.Κ. 546 35 ΤΗΛ. 2310-261326, FAX 2310-261325 e-mail: SKH@taxydromiki.gr		

και άλλα 300 καταστήματα σε όλη την Ελλάδα

**γενική
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ**

ΕΕΤΤ
ΑΜ : 99-149
Γενική Άδεια
Ταχυδρομικών
Υπηρεσιών

ΚΕΝΤΡΙΚΑ: Κηφισού 14 - Αγ. Ιωάννης Ρέντης, Τ.Κ. 182 33
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 210 48 51 100, FAX: 210 48 12 902
www.taxydromiki.gr

ΕΛΤΕΚ
ΕΥΡΩΚΑΡΤ
ΕΥΡΩΚΑΡΤ

Λιμάνι Πολιτισμού
ΣΥΝΕΠΕΙΑ • ΔΕΙΟΠΙΣΤΙΑ • ΑΣΦΑΛΕΙΑ • ΤΑΧΥΤΗΤΑ

Οργανισμός Λιμένος Θεσσαλονίκης ΑΕ

Τηλ: 104 87, GRI 541 10 Θεσσαλονίκη • Τηλ: 2310 593 134 / Fax: 2310 910 500 • e-mail: secretariat@ltpa.gr • www.ltpa.gr

DIGITAL WAVE ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΟΙ ΑΙΤΙΕΣ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Ο Γιώργος Σερβετάς στις *Αιτίες των πραγμάτων* φιλοδοξεί να δημιουργήσει, μέσα από μια μάλλον απλή ιστορία, μια ταινία που να μπορεί να «διαβαστεί» μέσα από τη γνώση μας για τους ανθρώπους και την κοινωνία.

Θα μπορούσε η ταινία αυτή να μη είχε γυριστεί με ψηφιακό μέσο; Και αν ναι, κατά πόσο θα έμοιαζε στο αποτέλεσμα;

Από την πρώτη στιγμή που άρχισε να σχηματοποιείται η ιδέα της ταινίας, δεν τέθηκε ποτέ θέμα χρήσης φιλμ. Πιστεύω ότι είναι αδύνατο να διαχωρίσει κανείς τις υλικές συνθήκες παραγωγής από το τελικό αποτέλεσμα, χωρίς να αναφερόμαι μόνο στις τεχνικές δυνατότητες και τους περιορισμούς του μέσου. Καταρχήν, η χρήση ψηφιακής κάμερας έκανε εφικτή την υλοποίηση της ταινίας από οικονομική σκοπιά. Πέρα από αυτό, έδωσε τη δυνατότητα να υπάρχει το ελάχιστο δυνατό συνεργείο, διευκόλυνε πολύ αυτοσχεδιασμούς κατά τη διάρκεια της λήψης κι επέτρεψε την επανάληψη του γυρίσματος κάποιων σκηνών. Σημαντικό θεωρώ ακόμα το γεγονός ότι μεσολαβεί πολύ μικρό διάστημα από την γραφή του σεναρίου μέχρι ένα πρώτο μοντάζ, γεγονός που νομίζω ότι προσδίδει μια αμεσότητα στο αποτέλεσμα. Σε κάθε περίπτωση πάντως, πιστεύω ότι το σύνολο ενός έργου υπακούει σε αναγκαιότητες και όχι επιλογές, και προφανώς αυτό ισχύει και για τα μέσα που χρησιμοποιούνται.

Ποια ήταν η μεγαλύτερη δυσκολία που συναντήσατε κατά τη δημιουργία της ταινίας;

Νομίζω ότι το μοναδικό ουσιαστικό πρόβλημα που είχα να αντιμετωπίσω κατά τη δημιουργία της ταινίας, ήταν η οργάνωση της αρχικής ιδέας σε μια αφηγηματική δομή τέτοια, ώστε να καταφέρει να μεταδοθεί στους θεατές. Οποιοσδήποτε άλλες δυσκολίες ή απρόοπτα προκύπτουν κατά την

ΠΕΤΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΙΚΟΓΛΟΥ

διάρκεια της δημιουργίας, εντάσσονται στο πλαίσιο των όρων κάτω από τους οποίους αυτή συντελείται. Ενωώ, ότι δεν μπορώ να θεωρήσω πρόβλημα την πλήρη ανυπαρξία χρηματοδότησης, με την έννοια ότι αυτό αποτέλεσε κρίσιμο παράγοντα για την τελική μορφή της ταινίας, η οποία ούτως ή άλλως δεν κρίνεται υπό όρους, αλλά συνολικά.

Ποια η αίσθησή σας από το τελικό αποτέλεσμα της ταινίας σε σχέση με το αρχικό σας όραμα;

Το αρχικό όραμα για μια ταινία είναι κάτι που βρίσκεται σε μια διαλεκτική σχέση με την ίδια τη διαδικασία της υλοποίησής της. Νομίζω ότι πιο δόκιμο είναι να απαντήσω για την αίσθησή μου από το τελικό αποτέλεσμα της ταινίας σε σχέση με το τελικό μου όραμα. Αλλά και πάλι, δεν νομίζω ότι είναι δικιά μου δουλειά η κριτική του αποτελέσματος...

ΚΟΚΚΙΝΟ ΟΠΩΣ ΦΟΡΕΜΑ

Μια σπονδυλωτή ταινία τριών ιστοριών με μοναδικό κοινό τους το ίδιο κόκκινο φόρεμα και την εμμονή των ηρώων του να το αποκτήσουν, πληρώνοντας ένα βαρύ τίμημα, από τον φοιτητή του τμήματος κινηματογράφου του Α.Π.Θ. Γιώργο Αγγελόπουλο, που όμως έχει ήδη γυρίσει αρκετές μικρού μήκους ταινίες.

Ποια ήταν η πρώτη εικόνα για το ξεκίνημα της γραφής του σεναρίου;

Η εικόνα που κόλλησε στο μυαλό μου και ουσιαστικά γέννησε την ιδέα του σεναρίου, είναι αυτή μιας νέας γυναίκας με ένα κόκκινο εντυπωσιακό φόρεμα που πεθαίνει μυστηριωδώς, μόνη και αβοήθητη, σε ένα σκοτεινό δρομάκι. Το συναίσθημα ωστόσο που συνόδευε αυτή την εικόνα στο μυαλό μου, ήταν, παραδόξως, αυτό της ικανοποίησης που έρχεται ως αποτέλεσμα μιας σκληρής και δίκαιης τιμωρίας. Έτσι, ορμώμενος από αυτή την οξύμωρη σχέση εικόνας-συναίσθηματος, οδηγήθηκα σιγά σιγά στη συγγραφή του σεναρίου, μη γνωρίζοντας κι εγώ ο ίδιος τι θα συναντήσω και πως θα εξελιχτεί.

Πως έγινε η επιλογή των ηθοποιών σας;

Η ταινία γυρίστηκε στη Θεσσαλονίκη και επομένως οι επιλογές ήταν περιορισμένες. Ο τρόπος ωστόσο ήταν γνωστός και από προηγούμενες ταινίες μας. Μαζί με άλλα άτομα του συνεργείου παρακολουθήσαμε τις θεατρικές παραστάσεις που φιλοξενούσε

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

η πόλη και προσεγγίσαμε τους ηθοποιούς που με ενδιέφεραν. Φυσικά υπήρξαν και απορρίψεις, αλλά αυτό είναι κάτι που αργά ή γρήγορα πρέπει να συνηθίσεις σε αυτό το επάγγελμα. Επίσης, οι δραματικές σχολές της Θεσσαλονίκης και πιο συγκεκριμένα του Κ.Θ.Β.Ε., έχουν πολλά νέα ταλέντα να προσφέρουν.

Αν η ταινία γυριζόταν με άλλα μέσα και όχι ψηφιακά, θα άλλαζε κάτι στη δομή της ή μόνο στην εικόνα της;

Υπάρχει η πεποίθηση πως οι ταινίες που έχουν γυριστεί σε φιλμ είναι πιο προσεγμένες παραγωγές, από αυτές των ψηφιακών ταινιών. Από την άλλη, το φιλμ είναι πιο δύσκολο και ιδιαίτερο σε αντίθεση με την ευκολία και προσβασιμότητα που προσφέρουν τα ψηφιακά μέσα. Η αλήθεια μάλλον βρίσκεται κάπου στη μέση. Το φιλμ δεν είναι εγγύηση για μια καλή ταινία και η έλλειψη του σίγουρα δεν είναι ανασταλτικός παράγοντας για μια ολοκληρωμένη ταινία. Δε νομίζω πως θα άλλαζε κάτι στην ταινία μας, πέρα από την εικόνα, αν γυριζόταν σε φιλμ. Αντίθετα, πιστεύω πως εφ' όσον βρισκόμαστε ακόμα στην αρχή της μάθησης του αντικειμένου, τα ψηφιακά μέσα είναι τα πλέον κατάλληλα για πειραματισμό και αναζήτηση.

08 UNE XPEC TED DES IGN*

CATALOG SECTION:
DESIGN
COMPANY: DRIADE
MODEL: CLOVER

* search for...

the key trends
the big brands
the future classics
the new names
the new best designs

TIEM

περιβάλλον με υπογραφή

ALMECO

CONTRACT FURNITURE

Αποκτήστε το νέο κατάλογο almecco contract furniture:

ALMECCO STYLE ISSUE • στα καταστήματα ALMECCO • στο www.almecco.gr

ΑΘΗΝΑ: Α. ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ 571, 164 51 ΑΘΗΝΑ (Α' ΕΙΣΟΔΟΣ ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗΣ), ΤΗΛ: 210 9950900, 210 9930250, FAX: 210 9930250
Α. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 129, 151 24 ΜΑΡΟΥΣΙ, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ: 210 6122582, FAX: 210 6121592, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (ΑΝΘΩΝ) 31 & ΜΑΡΤΙΟΥ, 546 45 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ: 2310 888088, FAX: 2310 888086, ΗΡΑΚΛΕΙΟ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΠΑΡΛΑΜΑ 3, 713 04 ΗΡΑΚΛΕΙΟ, ΤΗΛ: 2810 251125, FAX: 2810 253939, ΧΑΝΙΑ: Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ & ΚΥΔΩΝΙΑΣ (ΒΑΜΒΑΚΟΠΟΥΛΟ), 713 34 ΧΑΝΙΑ, ΤΗΛ: 28210 94435, FAX: 28210 97150, ΞΑΝΘΗ: 1ο κλπ. ΞΑΝΘΗΣ, ΚΑΒΑΛΑΣ, 671 00 ΞΑΝΘΗ, Τ.Θ. 322, ΤΗΛ: 25410 67555, FAX: 25410 67556, ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΥΠΡΟΣ: Α.Μ. ΣΙΔΕΡΑΣ ALMECCO LTD, ΣΤΕΛΙΟΥ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ 10, 3080 ΛΕΜΕΣΟΣ-ΚΥΠΡΟΣ, Παικίπριος Αρτέμιος +000357 7000 07 08, ΤΗΛ: +000357 25 877477, FAX: +000357 25 877476, msideras@spiderme.com.cy

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΒΙΛΠΕ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, 570 22 ΣΙΝΔΟΣ - Τ.Θ. 31, ΤΗΛ: 2310 799466, FAX: 2310 799854, factory@almecco.gr, ΚΡΗΤΗ: 6ο κλπ. ΡΕΘΥΜΝΟΥ-ΧΑΝΙΩΝ, 741 00 ΡΕΘΥΜΝΟ, Τ.Θ. 73, ΤΗΛ: 28310 32241, 32111, FAX: 28310 32573, cretefactory@almecco.gr

www.almecco.gr

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΨΥΧΡΑΙΜΙΑ

Στη νέα ταινία του Νίκου Περράκη παρακολουθούμε τις ζωές διαφορετικών νέων που μέσα σε ένα εικοσιτετράωρο αναγκάζονται να ενηλικιωθούν απότομα. Οι ζωές τους θα αλλάξουν για πάντα, ενώ ένα είναι το κοινό τους χαρακτηριστικό: τα σύνθετα προβλήματα που τους έχουν κληροδοτήσει οι γονείς τους.

Η ταινία διαπραγματεύεται την απότομη ενηλικίωση των ηρώων. Πόσο οδυνηρή θεωρείτε ότι μπορεί να είναι μία τέτοια εμπειρία;

Δεν είναι μόνο οδυνηρή και απότομη, αλλά και καθυστερημένη, αφού οι ήρωες δεν είναι πια έφηβοι αλλά ενήλικες που η σχέση με τους γονείς τους είναι προβληματική.

Θα μπορούσε να ειπωθεί ότι η ταινία ξεκινά ανάποδα. Από μία δραματική κατάσταση, μεταβαίνουμε σταδιακά σε μία όλο και πιο αισιόδοξη, ενώ το τέλος μοιάζει

λυτρωτικό. Γιατί επιλέξατε αυτή τη ροή της πλοκής;

Η αφήγηση είναι στην αρχή παράλληλη και πιστεύω πολύ απλή, ενώ όλη η δράση κρατά 24 ώρες, από το πρωί έως το επόμενο ξημέρωμα. Ίσως η διαδικασία της χειραφέτησης και της απεξάρτησης να είναι αυτό που προκαλεί αισιοδοξία. Έπρεπε να ξεφορτωθώ το τυραννικό σύμβολο του πατέρα για να λυτρώσω τον βασικό ήρωα...

Ποια είναι τα μελλοντικά σας σχέδια;

Περιμένω να δω τις επιπτώσεις της χρηματοπιστωτικής κρίσης στον κινηματογράφο, γιατί εδώ και αρκετό καιρό τα θέματα που μ' ενδιαφέρουν, δεν βρίσκουν χρηματοδότες. Κι αν τύχει τελικά να βρεθούν, δεν σημαίνει ότι αυτοί θα βρουν να δανειστούν. Οι θεσμικοί συμπαραγωγοί ΕΚΚ και ΕΡΤ είναι προ-

ΝΙΚΟΣ ΠΕΡΑΚΗΣ

βληματικοί έως επισφαλείς, αφού αυτοί μεν υπογράφουν αλλά τα υπουργεία τους δεν τους δίνουν χρήματα. Ή όπως δηλώνουν, αγαπούν τον κινηματογράφο, αλλά «καψουρεύονται» τη Γιουροβίζιον. Είναι γνωστό ότι σε καιρούς ύφεσης το κοινό προτιμά τις κωμωδίες, όπως παλιότερα, στην κρίση του '29, τα μιούζικαλ. Την πολιτική κωμωδία και μάλιστα πιο χοντροκομμένη, την βλέπει και στα δελτία ειδήσεων... Από την άλλη, η νοσταλγία για τον «καλό παλιό ελληνικό κινηματογράφο» ενθαρρύνει τις συνταγές και την τυμβωρυχία με ριμέικ παλιών κινηματογραφικών επιτυχιών που το κοινό γνώρισε από την τηλεόραση. Ίσως έφθασε η στιγμή ν' αποσυρθώ και να περιμένω στην ουρά τα ριμέικ των δικών μου: μετά της Λούφας κι ένα της Άρπα Κόλλας.

CAROUSEL

Η Έλλη είναι μία νέα γυναίκα που σε νεαρή ηλικία είχε πέσει θύμα βιασμού. Ενώ πλέον πιστεύει ότι έχει θεραπευτεί από τα ψυχολογικά της τραύματα, μία σειρά από διαδοχικά περιστατικά την γυρίζουν στο εφιαλτικό της παρελθόν. Μια ταινία αφύπνισης και κοινωνικής ευαισθητοποίησης γύρω από το ζήτημα της σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων από τον σκηνοθέτη Σταμάτη Τσαρουχά.

Πως αποφασίσατε να ασχοληθείτε με ένα τόσο σοβαρό κοινωνικό ζήτημα όπως είναι η σεξουαλική κακοποίηση ανηλίκων;

Η συνεργάτις μου σεναριογράφος και ηθοποιός Σοφία Σωτηρίου, πριν από αρκετό καιρό είχε αρχίσει να γράφει το σενάριο και το μυθιστόρημα «Carousel» –που μόλις κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις ΔΙΒΑΝΗ– πάνω στο ζήτημα της σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων. Από τις πρώτες σελίδες

που διάβασα, ταρακουνήθηκα και αμέσως καλλιεργήθηκε η ιδέα να γίνει αυτή η κινηματογραφική ταινία. Έτσι, παράλληλα με το μυθιστόρημα γραφόταν το σενάριο, αφού προηγουμένως ερευνήθηκε σε βάθος το θέμα, συγκεντρώθηκαν στοιχεία, υπήρξε επαφή με ψυχολόγους και ψυχιάτρους, αλλά και με ανθρώπους –κυρίως γυναίκες– που είχαν υποστεί σεξουαλική κακοποίηση. Πρόκειται για ένα φαινόμενο –αληθινή τραγωδία, αν σκεφτεί κανείς ότι το 15% των γυναικών έχουν πέσει στο παρελθόν θύματα τέτοιας κακοποίησης.

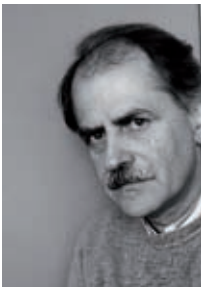
Η ηρωίδα - θύμα σεξουαλικής κακοποίησης φαίνεται να μην έχει επουλώσει ακόμη τα τραύματά της. Πιστεύετε ότι οι επιπτώσεις μίας τέτοιας τραυματικής εμπειρίας είναι δυνατό να σβηστούν;
Ο βιασμός, σε κάθε του μορφή, είναι η επιβολή του δυνατού πάνω στον αδύναμο. Τα παιδιά από τη φύση είναι απροστάτευ-

τα όταν γίνεται αυτή η αποτρόπαια πράξη. Όμως το συγκλονιστικότερο όλων –πέρα από την ίδια τη βιαιότητα– είναι οι ψυχολογικές επιπτώσεις στις ζωές αυτών των ατόμων, που πολλές φορές επιφέρουν αυτοκαταστροφικές τάσεις. Όχι, δεν πιστεύω ότι μπορούν να σβηστούν αυτές οι τραυματικές εμπειρίες. Ίσως θα μπορούσαν να σβήνουν με τον καιρό αλλά μένουν πάντα χαραγμένες στη μνήμη των ανθρώπων που τις έχουν υποστεί.

Ποια είναι τα μελλοντικά σας σχέδια;

Αυτή τη στιγμή, έχω δώσει όλο το βάρος στην ταινία. Προσπάθειά μου είναι να συμβάλλω στο να ξεσκεπαστεί το πέπλο σιωπής που καλύπτει αυτά τα φαινόμενα. Έτσι, σε συνεργασία με τον Εθελοντικό Οργανισμό για τα παιδιά «Το Χαμόγελο του Παιδιού», που στηρίζει την επικοινωνιακή καμπάνια της ταινίας, δίνουμε έμφαση στην ενημέρωση με στόχο το άνοιγμά της στο φυσικό της αποδέκτη, το κοινό.

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΤΣΑΡΟΥΧΑΣ

ΜΟΛΙΣ ΧΩΡΙΣΑ

Την ημέρα των γενεθλίων της Ηλέκτρας κι ενώ οι φίλοι της ετοιμάζουν ένα πάρτι έκπληξη, συμβαίνει το αναπάντεχο. Ο Πέτρος χωρίζει μαζί της, μέσω ενός τηλεφωνητή. Όλοι, εκτός από την ίδια, ξέρουν τι έχει συμβεί και σαν καλοί φίλοι, προκειμένου να μην της χαλάσουν τα γενέθλιά της, αποφασίζουν να της αποκρύψουν το γεγονός. Μία σειρά παρεξηγήσεων με απρόσμενες εξελίξεις, ξεκινά, στην πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του Βασίλη Μυριανθόπουλου.

Η ταινία αποτελεί την κινηματογραφική μεταφορά ενός ιδιαίτερα επιτυχημένου θεατρικού έργου. Πόσο δύσκολο ήταν αυτό το εγχείρημα;

Δε μπορώ να πω αν ήταν δύσκολο ή εύκολο, αλλά σίγουρα ήταν διαφορετικό. Το ζητούμενο ήταν να μεταφερθεί η ενέργεια της θεατρικής παράστασης, που στηρίζεται στην αμεσότητα και τη συμμετοχή του κοινού, σε μια παγιδευμένη εικόνα που να μπορεί να κρατήσει τη φρεσκάδα της. Η

κίνηση της κάμερας έπρεπε να αντικαταστήσει τη συμμετοχή του θεατή σε αυτό το πάρτι και να μην τον αφήσει αδιάφορο στο κάθισμά του.

Θεωρείτε ότι μέσα στην ταινία κάθε ένας θα αναγνωρίσει κάτι από την καθημερινότητα της σχέσης του;

Η βάση του κάθε ήρωα της ταινίας είναι πραγματική. Με την αφορμή του χωρισμού, τους δίνεται η ευκαιρία να αντιδράσουν και να αναπτύξουν τη θεωρία τους για τις σχέσεις, με όποιον τρόπο και χωρίς καμιά λογοκρισία. Ο θεατής θεωρεί τους ήρωες κοντινούς του ανθρώπους, ή ακόμα και φίλους του, διαλέγει «στρατόπεδο» και θυμάται να έχει εμπλακεί σε αντίστοιχες περιπτώσεις.

Τελικά, τι χρειάζεται για να πετύχει μία σχέση;

Δε ξέρω αν κάποιος μπορεί να απαντήσει με σιγουριά. Η δημιουργία κοινών αρχών, ίσως είναι ένα ζητούμενο. Η ειλικρίνεια, η χαλαρότητα, ο σεβασμός, η έλλειψη ανταγωνισμού και η εκτίμηση της επιλογής, μπορεί να ακούγονται τετριμμένα, αλλά μάλλον αποτελούν βάσεις για τις σχέσεις μας. Έτσι κι αλλιώς έχουμε μάθει ότι η συμφωνία δύο ανθρώπων που αποφάσισαν να συμπορευτούν, είναι από τα πράγματα που θέλουν την περισσότερη συνείδηση.

Είναι η πρώτη σας μεγάλου μήκους ταινία. Πως σας φάνηκε η διαδικασία κινηματογράφησης;

Είναι ένας διαφορετικός τρόπος γραφής που με ενδιαφέρει μια και είναι τόσο διαφορετικός απ' αυτόν του θεάτρου.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΥΡΙΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΙΚΡΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Η ταινία του Χρίστου Γεωργίου είναι μία φρέσκια, μαύρη κωμωδία που ακολουθεί έναν νεαρό αστυνόμο, τον Λεωνίδα, στις περιπέτειές του σε ένα πανέμορφο αλλά απομονωμένο νησί του Αιγαίου. Οι επαγγελματικές προκλήσεις του ήρωα περιορίζονται στο να τοποθετεί πινακίδες «Απαγορεύεται ο γυμνισμός» στις ερημικές παραλίες του νησιού. Όταν όμως ο Λεωνίδας θα ανακαλύψει το πτώμα του γέρου Ζαχαρία στο γκρεμό, όλα θα αλλάξουν. Ήταν ατύχημα ή, όπως υπαγορεύει το ένστικτο του Λεωνίδα, τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά;

Η ταινία είναι μία ρομαντική κωμωδία μυστηρίου που εκτυλίσσεται ένα καλοκαίρι στη Θηρασία. Πως εμπνευστήκατε το σενάριο;

Από πράγματα που έβλεπα της καλοκαιρινές διακοπές μου σε διάφορα ελληνικά νησιά.

Γιατί επιλέξατε αυτό το νησί;

Θέλαμε ένα νησί με άγρια ομορφιά και με μια ζωή δικιά του, που να μην έχει περάσει από πάνω του η μονότονη τουριστική μπογιά. Η Θηρασία έχει αίσθηση άγονης γραμμής αλλά είναι δέκα λεπτά από την κοσμοπολίτικη Οία. Αυτή η αντίθεση ήταν ακριβώς αυτό που θέλαμε συν κάποια στοιχεία που απαιτούσε το σενάριο, όπως

ο γκρεμός απ' όπου θα έπεφτε ο Ζαχαρίας. Δεν νομίζω ότι μπορούσαμε να βρούμε καλύτερο γκρεμό από αυτόν του Μανολά που πέφτει μέσα στην Καλντέρα, με φόντο την Σαντορίνη.

Βλέπουμε όλους τους ήρωες να αναλύουν το θάνατο του Ζαχαρία βάσει της δικής τους κοσμοθεωρίας. Θεωρείτε ότι είναι αναπόφευκτο να αναλύουμε το κάθε περιστατικό σε συνάρτηση με τον εαυτό μας; Ναι. Η οπτική γωνία του καθένα, οι αναφορές μας, τα πιστεύω μας, η διάθεση μας, καθορίζουν το πως εισπράττουμε τον κόσμο.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ο Λεωνίδας και η Αγγελική καταφέρνουν να σταματήσουν τα σχέδια κάποιων που θέλουν να κάνουν το νησί κοσμοπολίτικο. Πιστεύετε ότι δύο άνθρωποι είναι αρκετοί για να αντισταθούν στα όποια κακώς κείμενα της καθημερινότητας;

Για να αντισταθούν πιστεύω πως ναι, είναι αρκετοί, και ακόμα και για να τα αλλάξουν. Αρκεί να το τολμήσουν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΕΙΔΩΛΑ ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ

Στο δραματοποιημένο ντοκιμαντέρ του Γιάννη Βαμβακά ξεδιπλώνεται η ζωή και το έργο του έλληνα ζωγράφου Δημήτρη Μυταρά μέσα από ιστορικές διαδρομές, ντοκουμέντα και μαρτυρίες γι' αυτή την πολυσήμαντη προσωπικότητα της ελληνικής τέχνης στο δεύτερο μισό του 20ου αιώνα.

Πως ξεκίνησε η σκέψη για τη δημιουργία αυτής της ταινίας; Γνωρίζατε από πριν τον κ. Μυταρά;

Με την συνεργάτιδά μου, ιστορικό τέχνης, Λίμπερτη Πολύζου, αποφασίσαμε να δημιουργήσουμε ένα ντοκιμαντέρ που να βασίζεται στη ζωή και το έργο ενός εν ζωή μεγάλου καλλιτέχνη, όπου ο ίδιος να υποδύεται τον εαυτό του. Ο Δημήτρης Μυταράς συγκέντρωνε όλα τα δομικά συστατικά γι' αυτό το τόσο ξεχωριστό εγχείρημα.

Πως πείσατε τον κ. Μυταρά να συμμετέχει ο ίδιος στην «αυτοβιογραφία» του;

Καθώς η Λίμπερτη Πολύζου είχε επαγγελματική συνεργασία μαζί του για πολλά χρόνια, η προσέγγιση ήταν σχετικά εύκολη. Ο Δημήτρης Μυταράς είναι πολύ ευφυής άνθρωπος. Κατόρθωσε αμέσως αυτή την πρόκληση και δέχθηκε να συμμετάσχει σ' αυτό το «οδοιπορικό».

Υπάρχει μυθοπλαστική δομή στην ταινία σας;

Μυθοπλαστική δομή δεν υπάρχει. Υπάρχει όμως μια σχετική δραματοποίηση, που και πάλι στηρίζεται σε πραγματικά γεγονότα. Όλα τα πρόσωπα της ταινίας συμμετέχουν

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΜΒΑΚΑΣ

με την πραγματική τους ιδιότητα.

Τι σας εντυπωσίασε περισσότερο στον Δημήτρη Μυταρά; Το καλλιτεχνικό του έργο ή ο άνθρωπος πίσω από αυτό;

Ο καλλιτέχνης κι ο άνθρωπος Μυταράς συμπορεύονται. Η φιλοσοφία του για τη ζωή απεικονίζεται με τον καλύτερο τρόπο στο έργο του, γι' αυτό και είναι τόσο αληθινό. Η αγάπη του για τον αρχαίο Ελληνικό πολιτισμό φαίνεται τόσο έντονα στο έργο του. Πως λοιπόν αυτός ο μοναδικός καλλιτέχνης και άνθρωπος να μη μεγαλουργήσει; Ήταν πραγματικά τιμή μου να συνεργαστώ μαζί του. Τον ευχαριστώ.

ΜΙΑ ΖΩΗ ΜΙΑ ΕΠΟΧΗ – ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ο Μιχάλης Κακογιάννης, ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες σκηνοθέτες αφηγείται ο ίδιος για πρώτη φορά τη ζωή και την εποχή του στην ταινία της, έμπειρης στο χώρο του ντοκιμαντέρ, Λυδίας Καρρά.

Πιστεύετε ότι η ταινία σας θα μπορούσε να έχει γίνει με αυτή τη μορφή, αν δεν γνωρίζατε η ίδια το Μιχάλη Κακογιάννη; Ναι, νομίζω ότι η ταινία θα μπορούσε να είχε γίνει και να μην γνώριζα τον Κακογιάννη. Όμως η προσωπική γνωριμία, φιλία, πάντα κάνει διαφορά. Διότι ένα βασικό στοιχείο σε οποιοδήποτε ντοκιμαντέρ είναι η αίσθηση εμπιστοσύνης, ιδιαίτερα στην περίπτωση που μια ταινία αναφέρεται στη ζωή ενός ανθρώπου. Αν σκεφθεί κανείς ότι τόσο χρόνια ο Κακογιάννης δεν δεχόταν να γίνονται γυρίσματα σε πρόβες του και πως για πρώτη φορά δέχθηκε να αφηγηθεί ο

ίδιος την ζωή του, τότε το στοιχείο αυτό της φιλίας αποκτά μεγαλύτερη σημασία.

Ακολουθήσατε κάποια συγκεκριμένη σκηνοθετική γραμμή και κάποιο δομημένο σενάριο ή το ντοκιμαντέρ δημιουργήθηκε κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων και του μοντάζ;

Από την αρχή, ήμουν σίγουρη ότι αν άξιζε να γίνει μία ταινία για τη ζωή και την εποχή του Μιχάλη Κακογιάννη, θα έπρεπε ο ίδιος να είναι αφηγητής. Το δέχθηκε. Αυτή η προσωπική μαρτυρία του, αλλά και στενών συνεργατών του, όπως του Μίκη Θεοδωράκη, είναι νομίζω το πιο πολύτιμο στοιχείο της ταινίας. Έτσι, αφηθήκαμε στη γοητεία της αφήγησης που από την φύση της δεν είναι γραμμική, ούτε σε χρονολογική σειρά, αλλά έχει τις πτώσεις, τις σιωπές και τις αναλαμπές, άρα και τη ζωντάνια που διακρίνουν τη μνήμη.

ΛΥΔΙΑ ΚΑΡΡΑ

Αποτέλεσε η ταινία αφορμή για να μάθετε πράγματα κι εσείς ως σκηνοθέτης από το δάσκαλο Μιχάλη Κακογιάννη;

Σε κάθε ταινία μαθαίνει κανείς, πόσο μάλλον όταν κινηματογραφεί τον ίδιο τον Κακογιάννη. Το ότι βάζει ο ίδιος συνέχεια τον πήχη ψηλά, όχι μόνον για τους άλλους αλλά και για τον εαυτό του, το ότι σε κάθε βήμα ένιωθες την ματιά του να αμφισβητεί, σε ωθούσε να μελετάς καλά τις επιλογές σου εκ των προτέρων. Βέβαια, ο Κακογιάννης είναι σκηνοθέτης ταινιών μυθοπλασίας και μόνο μία φορά νομίζω η ζωή η ίδια τον ώθησε να κάνει ταινία ντοκιμαντέρ για την εισβολή στην Κύπρο, την σημαντική ταινία *Ατίλας*. Έτσι, ήταν φυσικό να διερωτάται για κάποιες μεθοδεύσεις ντοκιμαντερίστικες, όπως το ευέλικτο σενάριο.

ΙΣΤΟΡΙΑ 52

Στην πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία, ο σκηνοθέτης Αλέξης Αλεξίου χτίζει μια ιστορία για τους παράξενους μηχανισμούς που θέτει σε κίνηση το ανθρώπινο μυαλό προκειμένου να αντιμετωπίσει την απώλεια και κερδίζει μ' αυτήν το βραβείο σεναρίου στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Sitges της Καταλονίας.

ΑΛΕΞΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ

Πως εμπνευστήκατε το σενάριο της ταινίας;

Η βασική ιδέα προήλθε από διάφορα ερεθίσματα. Όπως, μεταξύ άλλων, το *Je t'aime, je t'aime* του Αλεν Ρενέ, όπου ένας άνθρωπος παγιδεύεται μέσα σε μια ελαττωματική χρονομηχανή σε μια διαρκή χωροχρονική ταλάντωση ανάμεσα στο παρόν και το τραυματικό παρελθόν του. Χρησιμοποιώντας στην περίπτωση της *Ιστορίας 52* ως άλλοθι, αντί χρονομηχανής την πιθανή ψυχική ασθένεια του ήρωα, με ενδιέφερε να επικεντρωθώ

στο πως το ανθρώπινο μυαλό προσπαθεί να εκλογικεύσει την πραγματικότητα μιας απώλειας ή αποτυχίας κάνοντας τις ίδιες επαναλαμβανόμενες, παράλογες και εμμονοληπτικές σκέψεις. Τελικά, όσο ανόητο ή μάταιο κι αν φαίνεται αυτό, αποτελεί χαρακτηριστικό της ανθρώπινης φύσης.

Έχετε σπουδάσει φυσική. Πως συνδυάζονται οι θετικές επιστήμες με τον κινηματογράφο;

Δεν είμαι σίγουρος τι ακριβώς συνδέει αυτά τα δύο. Ίσως αυτό που κανείς αποκτά μέσα από τη φυσική ή τα μαθηματικά, είναι ένα πιο καθαρό και ευθύγραμμο τρόπο σκέψης. Απλά, στις μη Ευκλείδειες γεωμετρίες, όπως είναι γνωστό, οι ευθείες δεν είναι πάντοτε ευθείες αλλά εμφανίζουν μη αναμενόμενα, σε σχέση με την κοινή εμπειρία, σχήματα. Παραμένουν όμως η συντομότερη, αν και όχι απαραίτητα, η πλέον προφανής διαδρομή.

Η ταινία έχει αποσπάσει το Βραβείο Σεναρίου στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Sitges της Καταλονίας. Πως νιώθετε γι' αυτή τη διάκριση;

Το Sitges είναι ένα ιστορικό φεστιβάλ, το μεγαλύτερο και σημαντικότερο για το σινεμά του φανταστικού. Σίγουρα η διάκριση αυτή είναι μια μεγάλη τιμή. Στην ταινία πήραμε συνειδητά κάποια ρίσκα χτίζοντας μια επαναλαμβανόμενη θρυμματισμένη και ελλειπτική αφήγηση που, σε πρώτη τουλάχιστον ματιά, επιτρέπει στο θεατή να γεμίσει τις ρωγμές. Αυτό μπορεί να απογοητεύει μερίδα του κοινού, μια και σίγουρα δεν έχουν όλοι την ίδια όρεξη και υπομονή. Χαίρομαι όμως που οι άνθρωποι του φανταστικού κατανόησαν κι εκτίμησαν τις επιλογές μας, όπως και για το γεγονός ότι μια μικρή ταινία στάθηκε σε ένα τέτοιο φεστιβάλ απέναντι σε σημαντικά ονόματα και δυνατές ταινίες.

Το Ινστιτούτο Οπτικοακουστικών Μέσων (ΙΟΜ) ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΕΙ

Παρακολουθεί, μελετά και ερευνά τις εξελίξεις στο χώρο των ΜΜΕ σε θεσμικό, κοινωνικό, πολιτικό και τεχνικό επίπεδο. Εκπροσωπεί την Ελλάδα σε κοινοτικά προγράμματα (MEDIA) και ευρωπαϊκούς θεσμούς (EUROPEAN AUDIOVISUAL OBSERVATORY) και συντονίζει την αξιοποίηση των προγραμμάτων ενίσχυσης της οπτικοακουστικής βιομηχανίας.

Υποστηρίζει την οπτικοακουστική κοινότητα της χώρας
ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

BOOGIE / BOOGIE

Ο Bogdan (ή «Boogie») είναι παντρεμένος με τη Smaranda και πατέρας ενός τετράχρονου αγοριού. Όταν, κατά το τριήμερο της Πρωτομαγιάς, θα βρεθεί σε ένα παρακμάζον θέρετρο της Μαύρης Θάλασσας, θα συναντήσει τυχαία τους παλιούς του κολλητούς, που ακόμα διάγουν βίο ανώριμο. Μαζί θα περάσουν μια νύχτα βγαλμένη από τα παλιά. Ένα απολαυστικό buddy monie από τον ελπιδοφόρο σκηνοθέτη Radu Muntean, ο οποίος εγκαταλείπει εδώ τη μάλλον ζοφερή ατμόσφαιρα των προηγούμενων ταινιών του. Η ταινία έκανε πρεμιέρα στις φετινές Κάννες.

Το Boogie είναι μια ταινία που παρακολουθείται με χαμόγελο και αφήνει ένα σχεδόν νοσταλγικό αίσθημα. Διαπιστώνει κανείς μια αλλαγή στο ύφος σας.

Προσωπικά, πιστεύω πως όλες οι καλές ταινίες, όπως και η ζωή η ίδια, κρατούν μια σωστή ισορροπία ανάμεσα στο δράμα και την κωμωδία. Στην προηγούμενη ταινία μου, *Το χαρτί θα είναι μπλε*, υπήρχε -ειδικά για

τους Ρουμάνους θεατές- αρκετό χιούμορ. Παρόμοια, στο *Boogie* θα ήθελα να φύγουν οι θεατές με μια γνήσια αίσθηση θλίψης. Οπότε, δεν βλέπω κάποια μεγάλη αλλαγή.

Ομολογουμένως, υπάρχει μια κάποια ατμόσφαιρα παρακμής στην ταινία. Ιδίως το συναίσθημα ότι αυτοί οι τύποι είναι παγιδευμένοι σ' ένα φαύλο κύκλο ανωριμότητας.

Βλέπετε, λοιπόν, δεν είναι και τόσο αστεία τελικά η ταινία... Νομίζω ότι όταν είσαι κοντά στα 30 (παρεμπιπτόντως, *Thirty something* ήταν ο αρχικός τίτλος της ταινίας), κατά κάποιο τρόπο τραβάς μια γραμμή ανάμεσα στα εφηβικά σου όνειρα και σε αυτό που έγινες. Κι αν είσαι ειλικρινής με τον εαυτό σου, συνήθως διαπιστώνεις ότι

RADU MUNTEAN

τα περισσότερα όνειρα διαψεύστηκαν. Αυτό δε σημαίνει ότι είμαστε όλοι losers. Είναι απλώς μια περίοδος της ζωής του καθενός, όπου η κοινωνική πίεση αυξάνεται και νοσταλγούμε την εφηβεία. Για τον πιο πολύ κόσμο αυτή η φάση περνάει. Είναι απλώς η πρώτη κρίση ηλικίας.

Συνήθως οι σκηνοθέτες αρνούνται ότι οι ταινίες τους είναι αυτοβιογραφικές, αλλά, δεδομένης της ηλικίας σας, δεν υπάρχουν στο Boogie στοιχεία της ζωής σας;

Δεν θα έλεγα ότι η ταινία είναι αυτοβιογραφική με τη στενή έννοια της λέξης, αλλά σίγουρα υπάρχουν πολλά δικά μου στοιχεία στο *Boogie*. Πέρασα πριν λίγα χρόνια κι ο ίδιος την κρίση ηλικίας που αναφέραμε νωρίτερα και πολλές φορές ευχήθηκα να γυρίσω στο παρελθόν, έστω και για μια μέρα, αλλά τελικά κατάλαβα ότι δεν υπήρχε τίποτα για μένα εκεί.

Η ΜΟΝΗ ΕΡΩΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΔΕΝ ΕΓΡΑΨΕ ΠΟΤΕ Ο ΧΕΜΙΝΓΟΥΕΪ

Τον Οκτώβριο του 1922, ο Έρνεστ Χέμινγκουεϊ επιστρέφει από την Κωνσταντινούπολη στο Παρίσι με το Όριεντ Εξπρές. Μετά από έναν καυγά στο τρένο, θα εξαναγκαστεί να κατεβεί σ' έναν έρημο σταθμό της Βουλγαρικής υπαίθρου, όπου ένας γέρος υπάλληλος και η κόρη του, θα τον περιθάψουν. Μια φροντισμένη, θεατρικών προδιαγραφών δημιουργία από τον γνωστό Βούλγαρο σκηνοθέτη και καθηγητή στην Ακαδημία Κινηματογράφου της Σόφιας Svetoslav Ovtcharov. Το φιλμ βραβεύτηκε στο «Balkan Fund» του Φ.Κ.Θ. το 2004 και κάνει στη Θεσσαλονίκη την παγκόσμια πρεμιέρα του.

Η ταινία κορυφώνεται σε ένα απροσδόκητα μελαγχολικό φινάλε. Γιατί;

Κάθε φορά που ξεκινώ ένα φιλμ, σκέφτομαι ότι τελικά θα προκύψει κωμωδία. Και πράγματι, θέλαμε αυτή η ταινία να είναι κωμική. Λέγοντας «κωμική» δεν εννοώ χιούμορ τύπου sitcom. Ενώ σοβαρούς χαρακτήρες σε αστείες καταστάσεις. Έτσι, προσπαθήσαμε να μεταδώσουμε το αίσθημα του να ζει κανείς στην επαρχία, όπως οι ήρωές μας.

Νομίζω ότι η ατμόσφαιρα αυτή είναι πολύ σημαντική για την ταινία, διότι έχει σημαδέψει την ύπαρξή μας. Εδώ στα Βαλκάνια, δε συμβαίνει τίποτα, σε βαθμό που σχεδόν πονάει. Κάτω από την επιφάνεια αυτού του βάλτου ζουν ευγενικοί και μορφωμένοι άνθρωποι με ζωντανά πάθη, όμως εξωτερικά δεν φαίνεται τίποτα. Η επαρχία είναι πεπρωμένο. Και ως πεπρωμένο, πρέπει κανείς να τη φέρει ως σταυρό. Κι αυτό πλέον, δεν είναι κωμικό.

Η μουσική επένδυση του φιλμ είναι πραγματικά ενδιαφέρουσα. Θα θέλατε να μας πείτε δυο λόγια γι' αυτή;

Ο συνθέτης Bojidar Petkov είναι σταθερός συνεργάτης μου εδώ και πολλά χρόνια. Για τη συγκεκριμένη ταινία ψάχναμε ένα απλό μοτίβο. Αυτός είναι ο λόγος που στην αρχή το θέμα εκτελείται από πιάνο και σαξόφωνο, ενώ στο φινάλε ακούμε μόνο σαξόφωνο.

SVETOSLAV OVTCHAROV

Στην αρχή υπάρχει ελπίδα για αγάπη. Στο τέλος, μόνο μοναξιά.

Οι περισσότερες βαλκανικές ταινίες της τελευταίας δεκαετίας σπάνια αποφεύγουν αναφορές στο σοσιαλιστικό παρελθόν. Η ταινία σας αποτελεί εξαίρεση. Γιατί;

Νομίζω πως η εποχή του σοσιαλισμού στα Βαλκάνια είναι ακόμα πολύ νωπή για να την προσεγγίσουμε και να την αναλύσουμε ορθολογικά. Αυτή είναι η αιτία για την οποία πολλές από τις ταινίες που αναφέρατε πραγματεύονται το θέμα τόσο επιφανειακά. Στις περισσότερες από αυτές έχει απλώς αλλάξει το όνομα του «κακού»: παλιά οι κομμουνιστές ήταν οι καλοί, τώρα είναι οι κακοί. Είναι πολύ εύκολο. Εγώ δε θέλω να κάνω εύκολες ταινίες.

Η ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΟΙ ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΓΡΑΦΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥΣ

Σκονισμένα πόδια, αστέρια που πέφτουν, αναπάντητες κλήσεις, μπερδεμένα πρωινά, μοναχικά σκυλιά, κρύος καφές, σύντομα ταξίδια, μεγάλης διάρκειας τηλεφωνήματα, κόκκινο χρώμα, φορτωμένα προγράμματα, διψασμένα σκυλιά, όμορφη βιομηχανοποιημένη ζωή, χαριτωμένα τραγούδια, μακρινές φωνές, λαμπερά μάτια, θορυβώδεις νύχτες, γρήγορο φαγητό, επαναλαμβανόμενες μέρες, μεγάλες μπύρες, αστείες μελωδίες,

ώρες αναμονής, ζαχαροπλαστεία που ασφυκτιούν από κόσμο, εικαστικές παρεμβάσεις, χαμένα σκυλιά, χαμόγελα που ακτινοβολούν, σύντομες λέξεις, τοιγάρα παντού, σκιές, εντυπωσιακά γυαλιά ηλίου, όμορφοι περίπατοι στην παραλία, λιωμένη σοκολάτα, έντονα συναισθήματα, υγρές εικόνες, βιτρίνες καταστημάτων, πολυπληθείς ταβέρνες, συζητήσεις, κρασί που ποτέ δεν τελειώνει, ασφυκτικά λεωφορεία, χαμηλά σύννεφα, άγρια απογεύματα, υγρός καιρός, αέρας, πολλές αναμνήσεις, μπερδεμένα συναισθήματα, φώτα που ποτέ δεν χαμηλώνουν. Εκατό λέξεις, εκατό εικόνες, εκατό συναισθήματα για τη Θεσσαλονίκη που ζω.

Isabel Albareda Castells

Εθελόντρια από την Ισπανία

Μέλος της ομάδας των ευρωπαϊών εθελοντών της ΜΚΟ «Παιδιά Εν Δράσει»

Είναι η δεύτερη φορά που βρίσκομαι στην Ελλάδα και ελπίζω να μην είναι η τελευταία. Φθάνοντας στη Θεσσαλονίκη, γνώριζα ελάχιστα για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου, αλλά τώρα πια αντιλαμβάνομαι πόσο σημαντική είναι αυτή η διοργάνωση για τον κόσμο του κινηματογράφου και για την πόλη της Θεσσαλονίκης. Ένα Φεστιβάλ - γιορτή για τη Θεσσαλονίκη. Είναι εύκολο να αντιληφθεί κανείς την μεταμόρφωση της πόλης, αλλά και της διάθεσης των κατοίκων της. Όλα κινούνται σε ρυθμούς φεστιβαλικούς και είναι ιδιαίτερα ευχάριστο να βλέπεις χαρούμενα πρόσωπα να κατακλύζουν τους χώρους του φεστιβάλ στο Λιμάνι και το Ολύμπιον. Η συμμετοχή μου σε αυτό το φεστιβάλ ως εθελοντής, μου δίνει τη δυνατότητα αφενός να βιώσω από κοντά τη διοργάνωση ενός τόσο μεγάλου πολιτιστικού γεγονότος και αφ' ετέρου να δω ταινίες, να γνωρίσω ανθρώπους του κινηματογράφου και να διδαχθώ από αυτούς.

Ήταν τολμηρό να αφήσω τη ζωή μου πίσω στην πατρίδα μου, τη Λετονία, και να έρθω να ζήσω για δύο μήνες στη Θεσσαλονίκη. Μία τολμηρή απόφαση, μία εμπειρία ζωής.

Vilnis Krauze

Εθελοντής από τη Λετονία

Μέλος της ομάδας των ευρωπαϊών εθελοντών της ΜΚΟ «Παιδιά Εν Δράσει»

του Γιάννη Παλαβού

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΕΙΣΑΙ Ο ΜΑΡΛΟΝ ΜΟΥ ΚΑΙ Ο ΜΠΡΑΝΤΟ ΜΟΥ / GİTMEK

Η Άιτσα ζει στην Κωνσταντινούπολη και είναι ηθοποιός. Το 2003, για τις ανάγκες ενός γυρίσματος, ταξιδεύει στη Νοτιανατολική Τουρκία. Εκεί γνωρίζει τον Χάμα Αλί, ένα Κούρδο του Βορείου Ιράκ. Οι δυο τους θα ερωτευτούν, όμως η απόσταση ανάμεσά τους είναι μεγάλη. Η Άιτσα ξεκινά ένα ταξίδι για να τον συναντήσει, όμως οι ΗΠΑ εισβάλλουν στο Ιράκ και τα πράγματα δυσκολεύουν. Στην πρώτη του ταινία μυθοπλασίας, ο ντοκιμαντερίστας Huseyin Karabey επιχειρεί ένα ιδιότυπο πείραμα, μπερδεύοντας μυθοπλασία και πραγματικότητα: όχι μόνο τα γεγονότα της ταινίας είναι αληθινά, αλλά συνέβησαν στους πρωταγωνιστές, οι οποίοι υποδύονται τους εαυτούς τους.

UYGAR ASAN

Όταν μάθατε την ιστορία της Άιτσα, σκεφτήκατε να τη γυρίσετε ως ντοκιμαντέρ ή τη συλλάβατε κατευθείαν ως μυθοπλασία; Δεν το σκέφτηκα ποτέ ως ντοκιμαντέρ. Έχω κάνει πολλά ντοκιμαντέρ, και ξέρω ότι τα ντοκιμαντέρ είναι πιο μυθοπλαστικά απ' ό,τι η μυθοπλασία. Είναι η προσωπική μου πεποίθηση. Εδώ θέλησα να θολώσω τα σύνορα ανάμεσα στο ντοκιμαντέρ και τη μυθοπλασία. Να δημιουργήσω μια νέα πραγματικότητα. Διότι δεν πιστεύω στην

αντικειμενικότητα, η δημιουργία είναι υποκειμενική. Έτσι, προκειμένου να πω τη δική μου ιστορία μέσω του ταξιδιού της Άιτσα, χρησιμοποίησα αυτή τη μικτή τεχνική.

Γιατί αυτή ιστορία σας ενδιέφερε τόσο; Κυρίως διότι στην Τουρκία δεν διαθέτουμε πολλές ιστορίες για τη Νοτιανατολική Τουρκία και τους Κούρδους. Σπάνια βλέπεις ταινίες όπου οι Κούρδοι μιλούν τη γλώσσα τους ή παρουσιάζεται η κουλτούρα

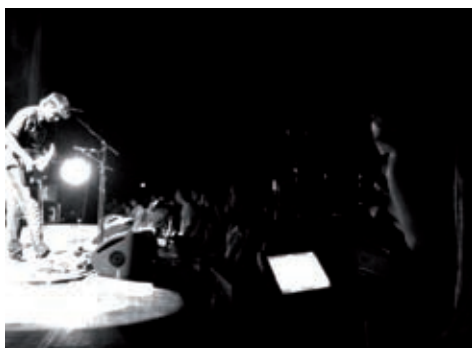
τους. Χρησιμοποίησα ντοκιμαντερίστικη αισθητική για να δείξω την κουλτούρα των ανθρώπων αυτών, αλλά και μυθοπλασία για να δείξω τα συναισθήματά τους, ότι είναι αληθινοί άνθρωποι. Προσπάθησα να κάνω τους Τούρκους να νιώσουν σαν Κούρδοι.

Το φινάλε της ταινίας είναι διαφορετικό απ' ό,τι στην πραγματικότητα. Γιατί; Το φινάλε είναι ένα πολιτικό σχόλιο. Στην πραγματική ιστορία, ο Χάμα Αλί ευτυχώς κατάφερε και πέρασε τα σύνορα παράνομα, όμως σε καιρό πολέμου εκατοντάδες άνθρωποι δεν το καταφέρνουν. Ακούμε στις ειδήσεις για τέτοιους ανθρώπους με τρόπο απρόσωπο, σαν να μην είναι αληθινοί. Εδώ ήθελα να δώσω σάρκα οστά σε μια τέτοια περίπτωση, με σκοπό να κινητοποιήσω το θεατή.

ΗΜΕΡΕΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

SONIC YOUTH: SLEEPING NIGHTS AWAKE

«All comin' from human imagination / day dreaming days in a daydream nation». Αυτό τραγουδούν οι Sonic Youth και τους καταγράφουν στην κάμερα οι μαθητές του «Project Moonshine». Αυτό το ξέρει καλά ο σκηνοθέτης Michael Albright, εμπνευστής αυτού του προγράμματος, που έρχεται στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης για να παρουσιάσει ένα νέο τρόπο σκέψης και δράσης πάνω στο σινεμά.

Πώς γεννήθηκε η ιδέα για το «Project Moonshine»;

Το φθινόπωρο του 2005 μετακόμισα από τη Νέα Υόρκη στο Ρίνο της Νεβάδα. Εκείνη την περίοδο δίδασκα στο λύκειο της περιοχής και είδα πως πολλοί από τους μαθητές μου ενδιφέρονταν για το σινεμά. Μετά από τη Νέα Υόρκη είχα όρεξη να ξεκινήσω κάτι καινούριο, ειδικά σε μια πόλη που δεν ήταν ακόμα κορεσμένη από τα media. Το Ρίνο είναι μια πόλη που συντηρείται από τον τζόγο, οπότε πολλοί νέοι βρίσκονταν στο περιθώριο.

Ποιοι είναι οι στόχοι και η λειτουργία του προγράμματος;

Το «Project Moonshine» συνδέει την κινηματογραφική εκπαίδευση με την παραγωγή, γιατί πιστεύω πως μαθαίνεις πραγματικά κάτι μόνο όταν το κάνεις. Ο στόχος μου είναι να χρησιμοποιήσω τις νέες τεχνολογίες για να φέρω τους ανθρώπους κοντά και το προτείνω μια νέα προσέγγιση στην παραγωγή ντοκιμαντέρ, που είναι φυσικά DIY. Δεν έχουμε αρκετό εξοπλισμό, κανείς από εμάς δεν είναι επαγγελματίας, έχουμε έναν ή δύο υπολογιστές, δεν έχουμε γραφεία, κάνουμε συναντήσεις σε καφετέριες... Οι δουλειές μας ποτέ δεν θα είναι γυαλισμένες, όπως αυτές των στούντιο, αλλά θα 'χουν ένα άγγιγμα αυθεντικότητας. Όταν ένας έφηβος προχωράει στο δρόμο με μια κάμερα στο χέρι, τα πράγματα αλλάζουν.

MICHAEL ALBRIGHT

Είναι τυχαίο το ότι στην πρώτη ολοκληρωμένη δουλειά σας επικεντρώναστε στους Sonic Youth, που είναι χαρακτηριστικές μορφές της ανεξάρτητης αμερικάνικης μουσικής σκηνής;

Οι Sonic Youth είναι φοβερά επιδραστική μπάντα και η προσέγγισή τους στη μουσική είναι κάτι από το οποίο μπορεί να πάρει μαθήματα κάθε καλλιτέχνης. Τρέφω τεράστιο σεβασμό για τη μουσική τους και την καριέρα τους. Το γεγονός πως άφησαν ένα τσούρμιο λυκειόπαιδα χωρίς περγαμηνές ή πρότερη εμπειρία να τους κινηματογραφήσει, αποδεικνύει το πόσο σπουδαίοι είναι. Είναι πρόθυμοι να ρισκάρουν και να δουλέψουν πέρα από τις συμβάσεις της μουσικής και κινηματογραφικής βιομηχανίας. Κι αυτό θέλουμε να κάνουμε κι εμείς.

ΝΕΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΝΤΕΗΒΙΝΤ & ΝΕΪΘΑΝ ΖΕΛΝΕΡ

Πώς αποφασίσατε να ονομάσετε την ταινία σας «Γολιάθ»;

Ο λόγος είναι απλός. Μας αρέσει το όνομα, μας αρέσει το πώς ακούγεται. Επίσης φαίνεται να ταιριάζει με το περιεχόμενο με τη βιβλική έννοια του ονόματος, καθώς ο κεντρικός χαρακτήρας καλείται να αναμετρηθεί με ένα εμπόδιο που μοιάζει ανυπέμβλητο.

Πιστεύετε στην κλασική διάκριση ανάμεσα στους ανθρώπους που αγαπούν τους σκύλους και σε αυτούς που αγαπούν τις γάτες; Ξεσεί γιατί διαλέξατε να ασχοληθείτε με μια γάτα;

Πάντα μας συνάρταζε το πώς και το γιατί οι άνθρωποι προσάπτουν ανθρώπινα χαρακτηριστικά στα κατοικίδια τους. Σκεφτήκαμε πως θα ήταν ενδιαφέρον να αναπτύξουμε την ιστορία μας γύρω από μια γάτα γιατί τα

Το όνομά τους φιγουράρει στη λίστα που δημοσιεύει ετησίως το περίφημο περιοδικό Filmmaker για τα 25 πρόσωπα της χρονιάς. Με την ταινία τους Γολιάθ, οι αδελφοί Ζέλνερ μοιάζουν να συστήνονται ως «Δαυίδ» που χτυπούν την κινηματογραφική βιομηχανία με τη σφεντόνα τους.

συναισθήματα των ανθρώπων γι' αυτές είναι ανάμεικτα -κάτι που δε συμβαίνει με τους σκύλους. Άλλοι τις περιφρονούν και άλλοι τις συμπονούν. Σκεφτήκαμε λοιπόν πως αυτό θα έκανε πιο πολύπλοκη τη σχέση του θεατή με τον πρωταγωνιστή, καθώς και ο θεατής ταλαντεύεται ανάμεσα στα δύο τινά!

Εκτός του ότι γράψατε και σκηνοθετήσατε την ταινία, γιατί αποφασίσατε και να παίξετε σε αυτήν;

Μια που αυτός ήταν ο τρόπος με τον οποίο δουλεύαμε όλα αυτά τα χρόνια, από την εποχή ακόμα που κάναμε home movies, σαν παιδιά κι εμείς, έγινε δεύτερη φύση μας και μας αρέσει να το κάνουμε. Παρ' όλα αυτά, ξέρουμε καλά τα όριά μας και προσπαθούμε να αναλαμβάνουμε καθήκοντα ηθοποιού μόνο όταν ταιριάζει στον εκάστοτε ρόλο.

Ξεκινήσατε την καλλιτεχνική σας πορεία γυρίζοντας μεγάλου μήκους ταινίες και μετά το γυρίσατε στις μικρού μήκους. Συνήθως οι σκηνοθέτες κάνουν ακριβώς το ανάποδο! Τι συνέβη στην περίπτωση σας; Πράγματι, γυρίσατε το Plastic Utopia το 1997, και μετά το Frontier το 2001. Ενώ είμαστε πολύ ευχαριστημένοι με το αποτέλεσμα, οι δυο ταινίες απέτυχαν εισπρακτικά και καλλιτεχνικά. Αποφασίσαμε να επιστρέψουμε στις μικρού μήκους γιατί απαιτούσαν λιγότερο χρόνο και χρήμα. Και τελικά, με αυτές καταφέραμε να εξασκηθούμε και να γίνουμε γνωστοί, μέσω των φεστιβάλ και του διαδικτύου. Μετά από τόσα χρόνια και δέκα ταινίες μικρού μήκους, ανακτήσαμε την αυτοπεποίθησή μας κι αισθανθήκαμε έτοιμοι για κάτι μεγαλύτερο.

ΧΑΡΗΣ ΖΑΜΠΑΡΛΟΥΚΟΣ

ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΠΡΟΣΩΠΟ, ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΟΠΙΟ ΜΟΥ

«Με τη προσωπική του ματιά, έκανε το Αιγαίο ακόμη πιο ελκυστικό», τόνισε χθες η διευθύντρια του Φεστιβάλ, Δέσποινα Μουζάκη, παρουσιάζοντας τον διάσημο Ελληνοαμερικανό διευθυντή φωτογραφίας Χάρη Ζαμπαρούκο στο masterclass που αυτός έδωσε στην αίθουσα «Τζον Κασσαβέτης».

Ο Χάρης Ζαμπαρούκος ξεκίνησε από τη γενέτειρά του, την Κύπρο, για να σπουδάσει το πάθος του, τη ζωγραφική, στη «London School Of Arts». Επανήλθε σ' αυτή τη γωνιά του κόσμου, ως διευθυντής φωτογραφίας στην ταινία *Ματτα Μία*.

«Από μικρός ζωγράφιζα, αλλά από τα 12 μου χρόνια βρισκόμουν επίσης πολλές ώρες κλεισμένος σε ένα σκοτεινό θάλαμο», σημείωσε ο επίτιμος καλεσμένος του Φεστιβάλ στη διάλεξη που έδωσε. Στο Λονδίνο ανακάλυψε τη μαγεία της φωτογραφίας στο σινεμά. «Αποδείχτηκε πολύ καλή επιλογή γιατί όλοι οι συμφοιτητές μου ήθελαν να γίνουν σκηνοθέτες. Οι περισσότεροι ήταν

άνεργοι μετά τις σπουδές».

Η επιλογή του τον οδήγησε να γίνει ένας από τους πιο γνωστούς διευθυντές φωτογραφίας στο κόσμο του κινηματογράφου, όχι μόνο στην Ευρώπη, αλλά και στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού, στην κινηματογραφική βιομηχανία του Χόλιγουντ. Διάσημοι ηθοποιοί, όπως ο Μάικλ Κέιν και ο Πίτερ Ο' Τουλ, βρέθηκαν μπροστά στο φακό του. «Μ' ενδιαφέρει η ανθρώπινη φύση, τα πρόσωπα. Για μένα, αυτό είναι το τοπίο. Με τους ηθοποιούς, η έμπνευση έρχεται από τα μάτια τους, την έκφραση του προσώπου τους και πώς αυτό θα βγει έξω. Οι διάσημοι ηθοποιοί θέλουν απλά να αισθάνονται

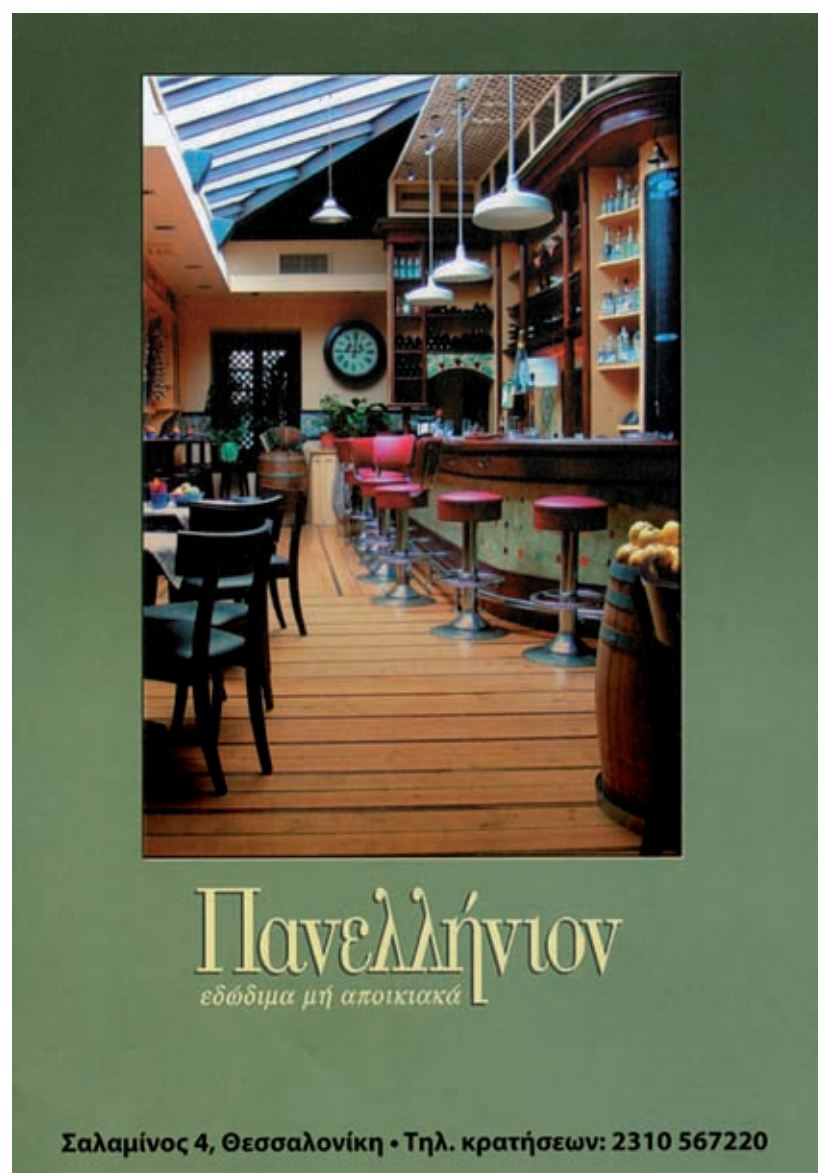
άνετα. Αν αισθάνονται άνετα με τη φωτογραφία, τότε θα αισθάνονται άνετα και στα γυρίσματα και το αποτέλεσμα θα είναι πολύ καλύτερο».

Από τα 19 του χρόνια εργαζόταν ως βοηθός φωτογραφίας. Τώρα θέλει να κάνει πράγματα, αλλά πάντα ακούει τις οδηγίες του σκηνοθέτη. «Δεν χρειάζεται να τα κάνω όλα μαζί σε μια ταινία. Προτιμώ να ακολουθώ τις οδηγίες του σκηνοθέτη, τι θέλει να κάνει ο ίδιος». Η προσέγγισή του σε μια ταινία δεν είναι πάντα προσωπική. «Συζητάω πάντα με το σκηνοθέτη. Κι αυτό που ανακαλύπτω πάντα είναι ότι η δική μου αρχική εντύπωση είναι πάντα λανθασμένη σε σχέση με αυτό που θέλει να κάνει ο σκηνοθέτης». Μίλησε ακόμα και για τις προτιμήσεις του στο τεχνικό κομμάτι της δουλειάς του: «Προτιμώ τους παλιούς

φακούς. Οι ιδιαιτερότητες και οι ατέλειές τους δίνουν πολύ ενδιαφέροντα αποτελέσματα».

Οι συμβουλές του για τη δουλειά του είναι απλές: «Αγαπάω τη δουλειά μου. Είναι σημαντικό να κάνεις τη δουλειά σου με όρεξη και χωρίς εγωισμούς».

ΡΟΔΟΛΦΟΣ ΜΟΡΩΝΗΣ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΙΝΕΜΑ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΠΑΡΑΤΕΤΑΜΕΝΗ ΚΡΙΣΗ

Ο πρόεδρος του Ινστιτούτου Οπτικοακουστικών Μέσων μιλάει σε πρώτο πλάνο για τη στρατηγική του Ι.Ο.Μ., το θεσμό των φεστιβάλ αλλά και την εικόνα που παρουσιάζει η ελληνική κινηματογραφία απέναντι στις διεθνείς κινηματογραφικές εξελίξεις.

Ποιοι είναι οι στρατηγικοί στόχοι του Ι.Ο.Μ. για τον κινηματογραφικό χώρο;

Το Ινστιτούτο Οπτικοακουστικών Μέσων είναι «ταγμένο» από το Νόμο, μεταξύ άλλων, να στηρίζει την οπτικοακουστική κοινότητα της χώρας. Και το κάνει αυτό –εκτός της υπεράσπισης των συμφερόντων της στο πλαίσιο της εκπροσώπησης στην Επιτροπή του προγράμματος MEDIA– με μια σειρά πρωτοβουλιών, όπως η διοργάνωση Ημερίδων, Σεμιναρίων, η συνεχής ενημέρωση με τις εκδόσεις «Ενδιάμεσα» και «Συχνότητες». Παράλληλα, έχει ξεκινήσει η σύνταξη μιας έρευνας-μελέτης για την κινηματογραφική βιομηχανία στην Ελλάδα. Στόχος είναι να παρουσιάσουμε τη μελέτη αυτή στο 5ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Πως αξιολογείτε την συνεισφορά των φεστιβάλ και ειδικότερα αυτή του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης στην ενίσχυση της κινηματογραφικής τέχνης, τόσο σε εγχώριο όσο και σε διεθνές επίπεδο;

Στην προσπάθεια της Ευρώπης να ενισχύσει την κινηματογραφία, τα Φεστιβάλ είναι ένα θεσμός, ο ρόλος του οποίου σ' αυτή την προσπάθεια είναι κεντρικός και –για το άμεσα προβλέψιμο μέλλον– αναντικατάστατος. Το Ινστιτούτο είναι ευτυχές να βλέπει ότι το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, που είναι από τα παλιότερα σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, ενισχύεται στο πλαίσιο του προγράμματος MEDIA. Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης είτε ως «Μόστρα» της ελληνικής κινηματογραφίας, είτε στη διεθνή του διάσταση έχει προσφέρει πολλά. Η συνέχιση της προσφοράς του, κυρίως στην ελληνική κινηματογραφία, εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την ποιότητα των ταινιών που παράγονται, αλλά και από τους τρόπους παραγωγής. Θεωρώ ότι ο ελληνικός κινη-

ματογράφος διέρχεται μια παρατεταμένη κρίση, από την οποία μπορεί να βγει μόνο αν αλλάξει το θεσμικό πλαίσιο. Και με την προϋπόθεση, βέβαια, ότι η αλλαγή θα γίνει προς τη σωστή κατεύθυνση.

Επιτρέψτε μου εδώ μια σύντομη παρένθεση: τα τελευταία, αρκετά, χρόνια η επίσημη Θεσσαλονίκη μοιάζει να μη θέλει το Φεστιβάλ. Δεν είναι θέαμα πόλης που γιορτάζει ένα διεθνή θεσμό, αυτό που παρουσιάζει η Θεσσαλονίκη κατά τη διάρκεια του Φεστιβάλ. Δεν ξέρω αν είναι στις προθέσεις της πόλης και των πολιτικών ταγών της (Υπουργείο, Νομαρχία και –κυρίως– Δημοτική αρχή) να δώξουν το Φεστιβάλ που δεν τους κοστίζει τίποτε, αλλά το θλιβερό θέαμα της πόλης σε σχέση με το φεστιβάλ είναι απωθητικό.

Με ποιες πρωτοβουλίες συμβάλλει το Ι.Ο.Μ. στη δημιουργία ενός καλύτερου πλαισίου λειτουργίας της ελληνικής κινηματογραφίας; Πως αυτές αξιοποιούνται από τους άμεσα ενδιαφερόμενους;

Πέρα από την όποια βοήθεια προσφέρουμε στο πλαίσιο των δυνατοτήτων μας ως μέλη της Επιτροπής του MEDIA, είμαστε αποφασισμένοι να προσφέρουμε και όση γνώση έχουμε στη διάθεσή μας ή όση μπορούμε να συγκεντρώσουμε (ως μέλη του Ευρωπαϊκού Οπτικοακουστικού Παρατηρητηρίου) γύρω από τις εξελίξεις στη διεθνή κινηματογραφική βιομηχανία, στους ενδιαφερόμενους. Μια από τις πρώτες πρωτοβουλίες που ανέλαβε το Ινστιτούτο επί προεδρίας μου, ήταν η διοργάνωση, στο πλαίσιο του 47ου Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου, μιας ημερίδας με θέμα τη χρηματοδότηση του Κινηματογράφου από την Τηλεόραση. Στόχος μας ήταν –με δεδομένο το αδιέξοδο στην εφαρμογή του Νόμου για το 1,5%, ένα αδιέξοδο το οποίο ήταν αναπόφευκτο για όποιον διάβαζε την ισχύουσα νομοθεσία και εγκατέλειπε την τάση να την ερμηνεύσει κατά

τους ευσεβείς του πόθους– να διαμορφωθεί ένα πλαίσιο πιο λειτουργικό και αποτελεσματικό και να προταθεί από την πλευρά του Ι.Ο.Μ. στην πολιτεία για θεσμοθέτηση. Δυστυχώς, προσκρούσαμε στην καχυποψία και τη δυσκολία παραγόντων να εγκαταλείψουν διάτρητα λάβαρα κάτω από τα οποία σκεπάζουν φιλοδοξίες και ανικανότητες. Μείναμε μόνον με την ικανοποίηση ότι προσπαθήσαμε. Δεν μπορεί να σώσει κανείς κάποιον που δεν θέλει να σωθεί.

Πως αξιολογείτε την απορρόφηση της ψηφιακής τεχνολογίας και των νέων δυνατοτήτων που αυτή παρέχει στην παραγωγή και διανομή του κινηματογραφικού προϊόντος από την εγχώρια κινηματογραφία;

Η ψηφιακή τεχνολογία ανατρέπει πολλά πράγματα στον κινηματογράφο. Στην προσπάθειά μας να ενημερώσουμε την ελληνική κινηματογραφική βιομηχανία για το τι συμβαίνει διεθνώς και πού οδηγούνται τα πράγματα, οργανώσαμε τον περασμένο Ιούνιο μια Ημερίδα πάνω στο θέμα. Ειδικό από διάφορες χώρες της Ευρώπης και τις Η.Π.Α. μίλησαν για τα πράγματα που έρχονται και είναι ήδη παρόντα αλλού. Η άποψη των περισσότερων παραγόντων της κινηματογραφίας μας ήταν ότι «αυτά δεν μας αφορούν», «είναι μακριά ακόμη» ή «εμείς θα κάνουμε αυτό που κάνουμε ως τώρα και δεν έχουμε λόγο να ακολουθήσουμε».

Είναι απογοητευτικό. Ειλικρινά μου έφεραν στο μυαλό τις απειλές κατά των δορυφόρων που θα μας έφερναν ξένα τηλεοπτικά κανάλια. Είναι απογοητευτικό, αλλά δεν θα μας αποτρέψει να προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας σε όποιον νομίζει ότι τις έχει ανάγκη.

«Θεωρώ ότι ο ελληνικός κινηματογράφος διέρχεται μια παρατεταμένη κρίση, από την οποία μπορεί να βγει μόνο αν αλλάξει το θεσμικό πλαίσιο. Και με την προϋπόθεση, βέβαια, ότι η αλλαγή θα γίνει προς τη σωστή κατεύθυνση.»

ΚΑΛΕΙΔΟΣΚΟΠΙΟ

Τιμητικές εκδηλώσεις, "πράσινες συζητήσεις", masterclasses αλλά και η πρεμιέρα του 4ου Crossroads. αν αναρωτιόσουν τι παίζει σήμερα στο παράλληλο πρόγραμμα του Φεστιβάλ, ρίξε μια ματιά στο κείμενο που ακολουθεί.

Κινηματογραφικές συναντήσεις

Ξεκινάει σήμερα το 4ο Φόρουμ Συμπαρωγών Crossroads, στη διάρκεια του οποίου παραγωγοί 15 κινηματογραφικών σχεδίων από δέκα χώρες θα συναντήσουν σημαντικούς παράγοντες της κινηματογραφικής βιομηχανίας απ' όλο τον κόσμο. Φέτος, το Crossroads εστιάζει επίσης στο νέο πρόγραμμα «Greece: Generation Next», σε συνεργασία με το Ελληνικό Τμήμα και παρουσιάζει τους Άρη Μπαφαλούκα, Σύλλα Τζουμέρκα, Παναγιώτη Φαφούτη, Μαργαρίτα Μαντά, Μπουγιάρ Αλιμάνι, Χρήστο Νικολέρη και Βαρδή Μαρινάκη, μερικοί από τους οποίους έχουν ήδη ξεκινήσει τα γυρίσματα της πρώτης τους μεγάλου μήκους ταινίας. Κατά τη διάρκεια του προγράμματός του, η Αγορά θα προβάλλει στον κύκλο των προσκεκλημένων του και τα «Προσεχές» (works in progress) από Ελλάδα και Βαλκάνια. Οι φετινές συμμετοχές του Crossroads είναι οι εξής: Crossroads (Αλβανία), Beyond Amnesty (Αλβανία – Ελλάδα), False Witness (Βουλγα-

ρία), Shanghai – Belleville (Γαλλία), America Square (Ελλάδα), Bloody Puppy (Ελλάδα), Rio (Ελλάδα), The Tree and the Swing (Ελλάδα), Infiltration (Ισραήλ), God of the Hills (Ιταλία), When I Saw You (Παλαιστίνη), Clandestine Ghetto (Ρουμανία), Tilva Rosh (Σερβία), Fugitives, The (Τουρκία), Sultan's Kitchen (Τουρκία)

4ο Φόρουμ Συμπαρωγών Crossroads, 17-19/11, Industry Centre

Κουβεντιάζοντας #2

Δεύτερη μέρα σήμερα για το «Just talking» και οι σκηνοθέτες Nandita Das από την Ινδία (Αποχωρισμός), Adrian Sitaru από τη Ρουμανία (Κυριακάτικο ψάρεμα), Γιώργος Σερβετάς (Οι αιτίες των πραγμάτων), Huseyin Karabey από την Τουρκία (Είσαι ο Μάρλον μου και ο Μπράντο μου) και Javor Gardev από τη Βουλγαρία (Πίσσα) ανταλλάσσουν απόψεις και μοιράζονται εμπειρίες από το χώρο του κινηματογράφου.

16:00-17:00, Αντλιοστάσιο Ο.Α.Θ.

Τιμώντας τον Μάνο Ζαχαρία

Τον Έλληνα σκηνοθέτη Μάνο Ζαχαρία τιμά το 49ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, μέσα από ένα πλήρες και αναδρομικό αφιέρωμα στο έργο του. Σήμερα, διοργανώνεται ειδική τιμητική εκδήλωση στο πρόσωπό του, με την παρουσίαση της ταινίας του Γωνία Αρμπάτ και Μπουμπουλίνας, η οποία γυρίστηκε το 1972.

Αίθουσα Τώνια Μαρκετάκη, 17:45

Συζητώντας για το πράσινο

Ανοιχτή συζήτηση πραγματοποιείται σήμερα στο πλαίσιο των «Πράσινων Διαλόγων», μια πρωτοβουλία του 49ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ώστε να αφυπνίσει την οικολογική μας συνείδηση. Ο στόχος των πράσινων διαλόγων είναι να συν-δημιουργήσουμε όλοι μαζί ένα 5ο Φεστιβάλ το 2009, που θα αποδεικνύει ότι όταν συνεργαζόμαστε, πολλά μπορούν να αλλάξουν.

Αντλιοστάσιο Ο.Α.Θ., 13.00

Με τη μέθοδο Στόουν

Η τελευταία του ταινία W αναφέρεται στον Τζορτζ Μπους κι έκανε πρεμιέρα στις αμερικάνικες αίθουσες μόλις λίγες εβδομάδες πριν. Ο βραβευμένος με τρία Όσκαρ Αμερικανός σκηνοθέτης Όλιβερ Στόουν έρχεται στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης για την παρουσίαση της τελευταίας του δημιουργίας αλλά και για να παραδώσει ένα μοναδικό masterclass, αναλύοντας πως διαμορφώνεται η πολιτική βιογραφία στο σινεμά ανάμεσα στην ιστορία και στη μυθοπλασία.

18/11, 11:30-13:00, Τορνές

Ο ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΑΚΗΣ ΓΡΑΦΕΙ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

Το σινεμά, η έβδομη από τις Τέχνες, που συγκεντρώνει στους κόλπους της στοιχεία από όλες τις υπόλοιπες Τέχνες μαζί, γιορτάζει και πάλι, με επίκεντρο τη Θεσσαλονίκη και το Φεστιβάλ Κινηματογράφου.

Η 49η διοργάνωση του θεσμού, έρχεται να προσδώσει και πάλι λάμψη και αίγλη στην πόλη μας, μια πόλη που θεωρεί τον πολιτισμό αναπόσπαστο κομμάτι της. Ο Δήμος Θεσσαλονίκης και η Αντιδημαρχία Πολιτισμού και Νεολαίας, στηρίζουν σταθερά και διαχρονικά τη μεγάλη αυτή γιορτή και χαιρετίζουν τον ρόλο του φεστιβάλ ως σταυροδρόμι συνάντησης δημιουργών, από την Ελλάδα και απ' όλες τις γωνιές του πλανήτη, καθώς και ως τόπο ανάδειξης των νέων δημιουργών.

Αυλαία για το Balkan Fund

Τελευταία ημέρα η σημερινή για το Balkan Fund που πραγματοποιείται στο Μουσείο Φωτογραφίας. Στο Balkan Fund συμμετέχουν ταινίες που βρίσκονται στο αρχικό στάδιο ανάπτυξης του σεναρίου τους. Σήμερα παρουσιάζονται σχέδια σεναρίων των ταινιών System D/ream (σενάριο – σκηνοθεσία: Yasna Zivanovich), Χάρισμα (σενάριο – σκηνοθεσία: Χριστίνα Ιωακειμίδη) και Clemency (σενάριο – σκηνοθεσία: Cem Baseskioglu). Απόψε στις 20.00 θα απονεμηθούν τα βραβεία του Balkan Fund στην αίθουσα Σταύρος Τορνές και θα ακολουθήσει η προβολή της ταινίας Farewell to Hemingway του Svetoslav Oncharov (Βραβείο Balkan Fund το 2004).

ALEXIOU'S TALL TALES

Alexis Alexiou offers an awe-inspiring paradigm of how a Greek director –or any director for that matter, can rise to instant fame and world attention through a good story, excellent filming and intelligent distribution. His first feature film *Tale 52* had its world premier in the 2008 Tiger Awards Competition at the 2008 Rotterdam International Film Festival, and has already screened in a series of festivals in Shanghai, Transilvania, Brussels, N. Korea and Germany. The psychological drama / fantasy thriller *Tale 52* also had its North American premier last September at the Toronto International Film Festival. The film is only stopping through Thessaloniki on its way to numerous more hot festival destinations.

Judge and be judged

The Jury, (made up of President Michael Ondatje, American screenwriter/executive producer Diablo Cody, Argentinian producer Lita Stantic, film critic/historian David Robinson, Belgian actress Emilie Dequenne, Greek composer/ singer Dyonissia Savvopoulos and film director Yesim Ustaoglu), introduced itself to the public yesterday. Ondatje expressed his enthusiasm for the International Competition's focus on first and second time directors, saying "it is much more exciting to discover new filmmakers than to canonize established ones." To the question of what the Festival's main aim is according to the jury, David Robinson said he loves the Thessaloniki I.F.F. because "it's very young and very visibly enthusiastic; a wonderful place for film professionals and a very noteworthy public."

The question of what it's like for the jury to be in the judging role brought some colourful responses, such as the President's evaluation that: "When you are being judged, often a wrong judgment is made. So now that we are judges we have to admit that we are wrong," and Cody's ironic quip: "I would rather judge that be judged. I'm enjoying it!" Self-professed filmworld newcomer Cody, most recently acclaimed for her biting, bedazzlingly witty screenplay of the film *Juno*, will be holding a Masterclass today at 11am in the John Cassavetes theatre.

A Greek great honoured

The Honorary Ceremony for Greek director Manos Zakharias will take place today at 17:45 in the Tonia Marketaki theatre, followed by a screening of his 1972 film *At the Corner of Arbat and Bubulinas Street*, one

of the critically lauded director's 11 films shown at the Festival. The historical film centers on the character of Memos, a documentary filmmaker who heads to Moscow carrying with him the weight of modern Greek history, from the wartime Occupation to the Junta dictatorship of the '60s. In Stelios Charalambopoulos' documentary *The History of my Time*, Zakharias relates how war and its impact on the human conscience is indeed one of his strongest sources of inspiration. The director's involvement in film began in 1947 and between 1948-49 he took part in the Civil War, organizing the Republican Army's film crew. After the defeat of the communists, he went into political exile in Tashkent. In 1956 he attended Mosfilm's School for the Advanced Training of Film directors in Moscow, and made ten films at Mosfilm Studios. He returned to his homeland in 1979. Also don't miss the parallel photography exhibition of stills from Zakharias' films.

Balkan Fund awards

In its sixth year, the Balkan Fund ends today with an awards ceremony. The Balkan Fund's International Judging Committee will award four of the twelve screenplays (from nine countries) competing in the Balkan Fund section with 10.000 euro each. All participants in this important regional initiatives benefit considerably by the opportunity not only to showcase their work but also to communicate and exchange ideas with film professionals, commissioning editors, producers and sales representatives who are in Thessaloniki for this purpose.

You are my Marlon

A great way to end the day is with the screening of the Turkish film *My Marlon and Brando* (2008), the first feature film by rising star Huseyin Karabey. The film is part of this year's Contemporary Turkish Cinema section within the Festival's Balkan Survey, organized by Dimitris Kerkinos. Based on a true story, the film relates the border-defying love story between an Iraqi actor and Turkish actress Ayça, and emanates with the brutal drama that resulted from the U.S. invasion of Iraq, where Ayça heads in desperate search of her lover. Karabey has already received numerous awards for his short *Boran* and his docu-drama *Silent Death*, while his documentary *Breath* has been shown as far and wide as from Cuba to Japan.

Email Planet Festival with your Thessaloniki International Film Festival related comments and impressions at: alambrazz@gmail.com.

κινηματογράφος
σε εξέλιξη

bend.gr

Πανεπιστημίου 10, 10671 Αθήνα
τηλ: 210 3678500 | url: www.gfc.gr | email: info@gfc.gr

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ	ΤΙΤΛΟΣ	Α' ΠΡΟΒΟΛΗ	Β' ΠΡΟΒΟΛΗ	ΤΕΛΙΚΗ
	Μια βδομάδα μόνοι	3,103		
	Αποχωρισμός	4,303		
	Without			
	Ο τρόφιμος			
	Κυριακάτικο ψάρεμα			
	Η κλεψύδρα			
	Τρεις στιγμές			
	Άνεμοι του Σεπτεμβρη			
	Ο θόρυβος των άλλων γύρω μας			
	Μια σκούπα γίνεται χρυσόψαρο			
	Εκεί πέρα			
	Θα εκραγώ			
	Τρία τυφλά ποντίκια			
	Τα παιδιά της διπλανής πόρτας			

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ	ΤΙΤΛΟΣ	Α' ΠΡΟΒΟΛΗ	Β' ΠΡΟΒΟΛΗ	ΤΕΛΙΚΗ
	Είσαι ο Μάρλον μου κι ο Μπράντο μου	3,972		
	Boogie	3,408		
	Το κουτί της Πανδώρας	4,512		
	Ο καιρός του κομήτη	3,951		
	Χιόνι	4,298		
	Καβούκι	2,239		
	Πίσσα			
	Τρεις πύθηκοι			
	Φθινόπωρο			
	Η μόνη ερωτική ιστορία για την οποία δεν έγραψε ο Χέμινγουει			
	Τελεία			
	Γάλα			
	Η περιοδεία			
	Τα χαμένα τραγούδια της Ανατολίας			

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2008	ΤΙΤΛΟΣ	Α' ΠΡΟΒΟΛΗ	Β' ΠΡΟΒΟΛΗ	ΤΕΛΙΚΗ
	Δούφα και απαλλαγή:Ι-4 (Δι Φορ)	3,196		
	Deer End	2,085		
	Θέμις	3,932		
	Προς το παρόν	3,669		
	Ο Αρσιβαρίστας και ο Άγγελος	4,226		
	Μακρόνησος	4,605		
	Το γαμήλιο πάρτυ	3,666		
	Μάνος Χατζιδάκις-Είδωλο στον καθρέφτη	4,472		
	Το βουνό μπροστά	4,439		
	Το φίλι της ζωής			
	Without			
	Ψυχραιμία			
	Είδωλα στον καθρέφτη			
	Μόλις χάρισα			
	Μια ζωή μια εποχή-Μιχάλης Κακογιάννης			
	Carouzel			
	Ιστορία 52			
	Μικρό έγκλημα			
	Τη νύχτα που ο Πεσοδά συνάντησε τον Καβάφη			
	Τρυφερότητα			
	Τρεις στιγμές			
	Πάρβας, άγνη γραμμή			
	Κι ενώ το σκάφος εκινδύνευε			
	Κάτω από το μακιγιάζ σου			
	Ο τελευταίος γυρισμός			
	Καλά κρυμμένα μυστικά-Αθανασία			
	Ο γιος του Τσάρλυ			
	Σκλάβοι στα δεσμά τους			
	Ισοβίτες			

DIGITAL WAVE	ΤΙΤΛΟΣ	Α' ΠΡΟΒΟΛΗ	Β' ΠΡΟΒΟΛΗ	ΤΕΛΙΚΗ
	Το σύνδρομο της Χιονότιης			
	Οι αιτίες των πραγμάτων			
	Ecce homo!			
	Dreaming to change			
	Unitas			
	Η μουσική των προσώπων			

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ FISHER απονέμεται σε μία Ελληνική ταινία που συμμετέχει στο 49^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και σε μία ξένη ή Ελληνική ταινία που προβάλλεται στο πλαίσιο του Διεθνούς Διαγωνιστικού Προγράμματος. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μία ταινία που προβάλλεται στο πλαίσιο του προγράμματος «Ματιές στα Βαλκάνια», όπως επίσης και σε μία ταινία του προγράμματος «Digital Wave». Οι συμμετοχές των ταινιών είναι αυτές που κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω. Οι βαθμολογίες για τις τελευταίες προβολές κάθε ημέρας θα δημοσιεύονται στο επόμενο φύλλο.

ΔΕΥΤΕΡΑ / MONDAY 17-11-2008

OLYMPION	PAVLOS ZANNAS	TONIA MARKETAKI	FRIDA LIAPPA	JOHN CASSAVETES	STAVROS TORNES	ALEXANDROS
11:00 Ψυχραιμία Psichremia 104' Νίκος Περάκης/Nikos Perakis Greece 2007 O.V. Greek/English sub.	11:00 BBS#5 Ο συγγρηκός πειραματικός κινηματογράφος και το Στούντιο Μπέλα Μπέλας The Hungarian Experimental Cinema and the Béla Balázs Studio Hungary	11:00 Μάνος Ζαχαρίας/Manos Zakharis Utreni reis 15' USSR 1959 O.V. Russian/English sub.		11:00 MASTERCLASS Diablo Cody Σεναριογράφος/Screenwriter	11:00 Φθινόπωρο Sonbahar 106' Özcan Alper Turkey-Germany 2008 O.V. Turkish, Georgian, Hemsin/English sub.	
13:30 Είδωλα στον καθρέφτη Idola ston kathrefiti 100' Γιάννης Βαμβακάς/Yannis Vamvakas Greece 2007 O.V. Greek, English/English sub.	12:30 Ivan Ladislav Galeta Αφιέρωμα στον βιάν Λάντισλαβ Γκαλέτα Homage to Ivan Ladislav Galeta	Είμαι φαντάσος, μητέρα Ya soldat, mama 89' USSR 1966 O.V. Russian/English sub.	13:45 Σολαμάνδρα Salamandra 91' Pablo Agüero Argentina-France-Germany 2008 O.V. Spanish/English sub.	13:00 Η μεγάλη μέρα τελειώνει The Long Day Closes 85' Terence Davies UK 1992 O.V. English	13:15 Boogie 98' Radu Muntean Romania 2008 O.V. Romanian/English sub.	13:00 MINI DOC Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα (μοθητικές ταινίες μικρού μήκους) σε συνεργασία με τη Νομαρχία Χαλκιδικής Educational Program (student shorts) in collaboration with the Prefecture of Chalkidiki
15:30 Ο τρόφιμος Selda 153' Paolo Villalona, Ellen Ramos Philippines 2008 O.V. Filipino, Tagalog/English sub.	14:30 Η κατάρα Kala 128' Ousmane Sembene Senegal 1974 O.V. Wolof, French/English sub.	13:15 Μόλις χάρισα Molis horissa 90' Βασίλης Μυριανθόπουλος/ Vassilis Myrianthopoulos Greece 2007 O.V. Greek	15:45 Megane (τα γυαλιά) Megane 106' Naoko Ogigami Japan 2007 O.V. Japanese/English sub.	15:00 Τσέντο Ceddó 120' Ousmane Sembene Senegal 1976 O.V. Wolof/English sub.	15:30 Ο πιλότος Αμπού Ραέντ Captain Abu Raed 110' Amin Matalqa Jordan 2007 O.V. Arabic/English sub.	15:00 The Popcorn Movie 93' Παναγιώτης Κουντουράς/ Panayotis Kountouras Greece 2008 O.V. Greek/English sub.
19:00 Carouzel 84' Σταμάτης Τσαρουχάς/Stamatias Tsarouhas Greece 2008 O.V. Greek/English sub.	17:00 Οι εξόριστοι The Exiles 72' Kent Mackenzie USA 1961/2008 O.V. English	15:30 Μια ζωή μια εποχή - Μιχάλης Κακογιάννης / Mia zoi mia epochi - Michalis Cacoyannis 87' Λυδία Κάρρα/Lydia Carras Greece-Cyprus 2008 O.V. Greek, English, French/English sub.	18:00 Παγωμένο ποτάμι Frozen River 97' Courtney Hunt USA 2007 O.V. English	17:30 Άμυχή Rysa 89' Michał Rosa Poland 2008 O.V. Polish/English sub.	18:00 Ο καιρός του κομήτη Koha e Kometes 104' Fatmir Koci Albania-Germany 2008 O.V. Albanian, German, English, Slavomacedonian/English sub.	17:00 Κόκκινο όπιο φόρεμα Kokkino opos forema 30' Γιώργος Αγγελόπουλος/ Yorgos Angelopoulos Greece 2008 O.V. Greek, English/English sub.
21:00 Κυριακάτικο ψάρεμα Pescuit sportiv 84' Adrian Sitaru Romania-France 2008 O.V. Romanian/English sub.	19:15 Το έρμα Ballast 96' Lance Hammer USA 2008 O.V. English	17:45 Τιμητική Εκδήλωση Μάνος Ζαχαρίας Honourary Ceremony Manos Zakharis Γωνία Άρματ και Μπομποουλίνας Na uglu Arbata l ulitsy Bubulinas 98' Μάνος Ζαχαρίας/Manos Zakharis USSR 1972, O.V. Russian/English sub.	20:15 Αποχωρισμός Firaag 101' Nandita Das India 2008 O.V. Eng., Hindi, Urdu, Gujarati/English sub.	20:00 Ακμή Acné 87' Federico Veiroj Uruguay-Argentina-Mexico-Spain 2008 O.V. Spanish/English sub.	20:30 ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ BALKAN FUND BALKAN FUND AWARDS	Το σύνδρομο της Χιονότιης To syndromo tis Hionatis 75' Άγγελος Σπάρταλης/Angelos Spartalis Greece 2008 O.V. Greek/English sub.
23:00 Μικρό έγκλημα Mikro englima 85' Χρήστος Γεωργίου/Christos Georgiou Greece 2008 O.V. Greek/English sub.	21:15 Πάρκινγκ Ting Che 106' Mong-Hong Chung Taiwan 2008 O.V. Mandarin/English sub.	20:30 Οι αιτίες των πραγμάτων I eties ton pragmaton 85' Γιώργος Σερεβάτσ/Γοργος Servetas Greece 2008 O.V. Greek/English sub.	22:30 Jean-Pierre & Luc Dardenne Dans l'Obscurité 3' Belgium 2007 no dialogue	22:00 Η Ουέντι και η Λούσι Wendy and Lucy 80' Kelly Reichardt USA 2008 O.V. English	22:00 Hemingway ne opisa 89' Svetoslav Orcharov Bulgaria 2008 O.V. Bulgarian, Eng., Fr., German/English sub.	19:00 Ροζέτα Rosetta 91' Jean-Pierre & Luc Dardenne Belgium-France 1999 O.V. French/English sub.
	23:15 Sonic Youth: Sleeping Nights Awake 84'; Michael Albright USA 2007, Documentary O.V. English	22:15 Ιστορία 52 Istoria 52 98' Alexis Alexiou/Αλέξης Αλεξίου Greece 2008 O.V. Greek/English sub.	Η σιωπή της Λόρνα Le Silence de Lorna 105' Belgium-France-Italy 2008 O.V. French, Russian/English sub.	23:30 Γολιάθ Goliath 80' David & Nathan Zellner USA 2008 O.V. English	23:00 Είσαι ο Μάρλον μου κι ο Μπράντο μου My Marlon and Brando (Gitmek) 92' Hüseyin Karabay Turkey-The Netherlands-UK 2008 O.V. Turkish, English/English sub.	21:00 Ελλάδα: Η επόμενη γενιά Greece: Generation Next #1

49th Thessaloniki International Film Festival

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ
ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΛΥΠΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΤΕΧΝΙΚΟ ΛΑΘΟΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ **ΒΑΛΣ ΜΕ ΤΟΝ ΜΠΑΣΙΡ** ΣΤΙΣ 15.11 ΣΤΙΣ 23.00 ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΡΝΕΣ, Η ΟΠΟΙΑ ΠΡΟΒΛΗΘΗΚΕ ΧΩΡΙΣ ΑΓΓΛΙΚΟΥΣ ΥΠΟΤΙΤΛΟΥΣ. ΤΟ ΛΑΘΟΣ ΘΑ ΕΧΕΙ ΔΙΟΡΘΩΘΕΙ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ, ΣΤΙΣ 21.11 ΣΤΙΣ 23.00 ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΡΝΕΣ.

ANNOUNCEMENT
THE FESTIVAL APOLOGIZES FOR THE TECHNICAL ERROR THAT CAUSED THE FILM **WALTZ WITH BASHIR** TO BE PROJECTED WITHOUT ENGLISH SUBTITLES ON THE 15TH AT 23.00 AT THE STAVROS TORNES THEATRE. THE ERROR WILL BE AMENDED FOR THE NEXT SCREENING ON THE 21ST AT 23.00 AT THE STAVROS TORNES THEATRE

Official Int'l Program

- International Competition **IC**
- Special Screenings **SpSc**
- Out of Competition **OC**

Greek Films 2008

- Feature Films **FF**
- Documentaries **Doc**
- Award-Winning Short Films **Sho**
- Special Screening **SpSc**
- DigitalWave 03 **DW**
- Generation Next **GN**

Experimental Forum

- Hungarian Experimental **BBS**
- Ivan Ladislav Galeta **Gal**

Independence Days

- ID-08 **ID**
- Young Americans **YAm**
- Someone to Watch **StW**
- Special Screenings **SpSc**
- Terence Davies **Davs**
- Ousmane Sembene **Sem**
- Children's Screening **Child**

Balkan Survey

- Main Selection **Bal**
- Contemporary Turkish Cinema **TUR**
- Romanian Shorts **ROM**

Focus

- Commune 2008 **Foc**

Tribute

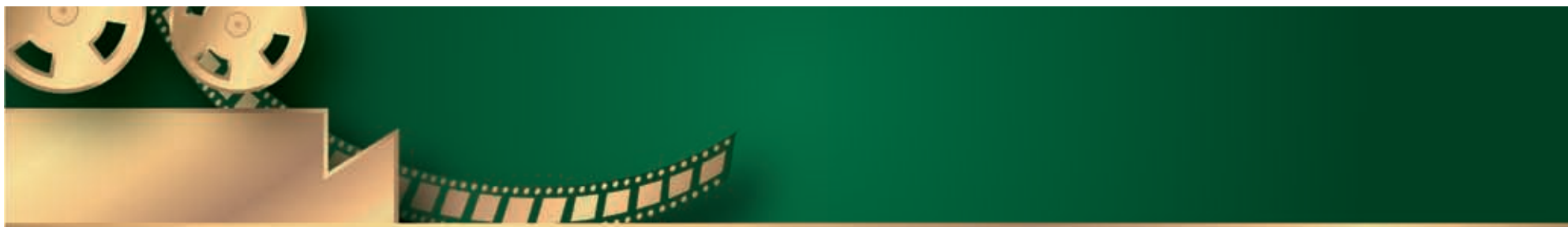
- Jean-Pierre & Luc Dardenne **Dar**

Greek Tribute

- Manos Zakharis **Zak**

National Cinemas

- Middle East Cinema **MEa**

ΧΟΡΗΓΟΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

Fischer

SAVOIR VIVRE.
SAVOIR BOIRE. SAVOIR... *Voir*

ORIGINE STRASBOURG
Biere Blonde Speciale d' Alsace

Απολαύστε υπεύθυνα

Η ΕΡΤ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

**49ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ**
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2008

**“ΓΥΡΙΖΟΥΜΕ”
ΠΑΝΤΑ ΕΔΩ!**

ΕΡΤ παντού!

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

www.ert.gr

